

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

**dokonanej w dniach 18 – 19 stycznia 2014 r. na kierunku „administracja”
prowadzonym na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku Gdańskiej Szkoły Wyższej w Gdańsku
w ramach obszaru nauk społecznych i nauk humanistycznych,
realizowanym na poziomie studiów pierwszego stopnia (profil ogólnoakademicki) w formie
studiów niestacjonarnych**

**przez Zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:
przewodniczący: dr hab. Andrzej Korybski, członek PKA;
członkowie:
dr hab. Paweł Chmielnicki, ekspert PKA;
dr Beata Paxford, członek PKA;
Michał Horajski, ekspert PKA ds. studenckich;
mgr Grzegorz Kołodziej, ekspert PKA ds. formalno – prawnych.**

Krótką informacją o wizytacji

Wizytacja na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku Gdańskiej Szkoły Wyższej na kierunku „administracja” odbyła się z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2013/2014. Wizytacja tego kierunku studiów odbyła się po raz pierwszy.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Wizytacja została poprzedzona zapoznaniem się Zespołu oceniającego z raportem samooceny przedłożonym przez Uczelnię. Raport Zespołu oceniającego został opracowany na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy losowo wybranych prac dyplomowych wraz z dokumentacją procesu dyplomowania, wizytacji infrastruktury dydaktycznej, a także spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami oraz studentami ocenianego kierunku.

Władze Uczelni i Wydziału stworzyły Zespołowi oceniającemu bardzo dobre warunki do pracy.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

I. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę¹.

- 1) Koncepcja kształcenia nawiązuje do misji Uczelni oraz odpowiada celom określonym w strategii jednostki

Krótką informacją o Uczelni oraz ocenianym kierunku studiów

Gdańska Wyższa Szkoła Administracji z siedzibą w Gdańsku została dnia 01 sierpnia 2002 r. (decyzją Ministra Edukacji Narodowej i Sportu nr DSW-3-4001-259/JG/02) wpisana do rejestru niepaństwowych uczelni zawodowych. Założycielem tej Uczelni jest Spółka z o.o. działająca pod firmą Centrum Doradztwa i Kontroli CENTECH z siedzibą w Gdańsku. W 2009 r. został utworzony Wydział Zamiejscowy w Słupsku, któremu decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr MNiSW-DNS-WUN-6021-2537-1/EK/09 z dnia 15 maja 2009 r., zostały nadane uprawnienia do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku „administracja”. Decyzją Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr MNiSW-DNS-WUN-6011-20819-1/AM/11 z dnia 20 listopada 2011 r., dokonano zmiany wpisu w rejestrze uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych polegającej na zmianie dotychczasowej nazwy na „Gdańska Szkoła Wyższa” z siedzibą w Gdańsku.

Prowadzona przez Uczelnię specjalność „administracja publiczna” została przyporządkowana do kierunku „administracja” na mocy decyzji Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 10 sierpnia 2004 r. (DSW-3-4003-1326/rej.103 wsz/IW/04). Studia drugiego stopnia na kierunku „administracja” uzyskały pozytywną decyzję Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 października 2011 r. (MNiSW-DNS-WUN-6022-19294-1/EK/KŁ11).

Utworzonemu w 2009 r. Wydziałowi Zamiejscowemu w Słupsku zostały nadane uprawnienia do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku „administracja” (Decyzja Ministra Nauki i Szkolnictwa wyższego z dnia 15 maja 2009 r., MNiSW-DNS-WUN-6021-2537-1/EK/09). Studia pierwszego stopnia na kierunku „administracja” w Wydziale Zamiejscowym w Olsztynie zostały utworzone na mocy decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lipca 2010 r. (MNiSW-DNS-WUN-6022-10181-2/SH/10).

Na wstępie należy wskazać, iż ocenę koncepcji kształcenia na kierunku „administracja” w pewnym stopniu utrudnia uchybienie po stronie Uczelni; jako obszar kształcenia oraz dziedziny i dyscypliny nauki, do których odnoszą się efekty kształcenia w Raporcie samooceny wskazano obszary: nauki społeczne i humanistyczne oraz dziedziny: nauki prawne, ekonomiczne i humanistyczne. Zatem przyporządkowanie kierunku studiów do obszaru/obszarów kształcenia określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (Dz. U. Nr 179, poz.1065) nastąpiło wadliwie. Bowiem, zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2011 r. Nr 243, poz. 1445 ze zm.), jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, jeżeli spełnia następujące warunki:

¹Punkty 1 – 8 wraz z podpunktami odpowiadają kryteriom określonym w statucie Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

- 1) określiła nazwę kierunku studiów adekwatną do efektów kształcenia, poziom i profil kształcenia oraz formę studiów;
- 2) wskazała związek kierunku studiów ze strategią rozwoju, w tym misją uczelni;
- 3) przyporządkowała kierunek studiów do obszaru lub obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz wskazała dziedziny nauki lub sztuki i dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia dla danego kierunku studiów.

Jak wynika z przywołanego przepisu mającego charakter *ius cogens*, wskazanie zarówno obszaru kształcenia, jak też dziedzin nauki i dyscyplin naukowych ma charakter obligatoryjny. Dla ocenianego kierunku nie wskazano dyscyplin naukowych w dziedzinie nauk humanistycznych w ogóle, przez co doszło do naruszenia dyspozycji powołanego przepisu. Uchybienie to utrudnia również ocenę koncepcji kształcenia w kontekście jej powiązania z misją Uczelni i strategią jednostki, gdyż nie sposób z całą pewnością stwierdzić, na jakich dyscyplinach nauki Uczelnia opiera koncepcję kształcenia (dziedzina nauk humanistycznych obejmuje aż 13 dyscyplin); można to uczynić jedynie pośrednio, poprzez analizę efektów kształcenia i treści kart przedmiotów.

Jak podniesiono w Raporcie samooceny, „...misją Gdańskiej Szkoły Wyższej jest kształcenie kadr dla potrzeb nowoczesnego państwa i regionu – funkcjonujących struktur w ramach zjednoczonej Europy. Efektem kształcenia jest wyposażenie absolwentów we wszechstronną wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne w życiu gospodarczo – społecznym opartym na wiedzy. Uczelnia przygotowuje absolwentów do podejmowania różnorodnych działań administracyjnych, pedagogicznych i inżynierskich, które dotyczą rozwiązywania złożonych problemów ekonomicznych, społecznych i technicznych w wymiarze lokalnym i regionalnym ... Efektywnym zadaniem Wydziału Zamiejscowego w Słupsku musi być zatem kształcenie kadr na potrzeby nowoczesnej administracji publicznej, przy założeniu, że kształcenie służy zdobywaniu i uzupełnianiu posiadanej wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w pracy zawodowej, a także umacnianiu zasad demokracji i poszanowaniu praw człowieka. Poza tym proces kształcenia musi służyć także upowszechnianiu i pomnażaniu osiągnięć nauki, kultury narodowej i techniki, kształceniu i promowaniu kadr naukowych, a także działaniu na rzecz społeczności lokalnych i regionalnych”. Skoro misją Uczelni jest „przygotowywanie absolwentów do podejmowania różnorodnych działań administracyjnych, pedagogicznych i inżynierskich”, to kształcenie na kierunku „Administracja” niewątpliwie do tej misji – ogólnie biorąc – nawiązuje. Jeśli chodzi o cele określone w strategii jednostki, to jako jedno z najistotniejszych kierunków działań wskazano:

- stopniową weryfikację tradycyjnego modelu kształcenia na kierunku administracja: zdaniem Uczelni należy uznać, że zapotrzebowanie rynku pracy na „tradycyjnego administratywistę”, wykorzystującego wiedzę nabytą w trakcie studiów m.in. do rozstrzygania problemów z zakresu administracji publicznej będzie się stopniowo zmniejszało, przyszłość będzie należała zaś do osób biegłych w zakresie wyszukiwania, selekcji i odpowiedniego przyporządkowania oraz gromadzenia danych, potrzebnych do właściwego podejmowania decyzji i rozstrzygnięć, a także samego poruszania się w zagadnieniach związanych z problematyką administracyjną i zblizoną. Będzie wymagało to odpowiedniego dostosowania programu kształcenia, treści programowych, oczekiwanych celów przedmiotów wykładanych na kierunku w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych i być może będzie owocowało wprowadzeniem nowych specjalności, czy nawet zmianami w samym kierunku studiów;
- interdyscyplinarność studiów na Wydziale, wprowadzenie w coraz szerszym zakresie elementów z zakresu humanistycznych i ekonomicznych dziedzin naukowych, aby - z jednej strony ukształtować profil absolwenta, jako osoby wszechstronnie przygotowanej do funkcjonowania w nowoczesnym społeczeństwie i we współczesnych miejscach pracy, a z drugiej - zapewnić absolwentowi konieczną wiedzę specjalistyczną, która nie musi mieć wyłącznie charakteru prawniczo-administracyjnego;

- poszerzanie oferty Wydziału poprzez zwiększanie oferty dydaktyczno - naukowej (np. na zagadnienia administracji w dziedzinie ochrony dóbr kultury, ochrony środowiska, turystyki, administrowania nieruchomościami);
- rozwinięcie praktycznego wymiaru specjalizacji.

W trakcie wizytacji Zespołowi oceniającemu udzielono informacji, że zarządzeniem nr 1/2013 z dnia 19 marca 2013 r., Rektor Gdańskiej Szkoły Wyższej powołał Komisję ds. opracowania misji i strategii rozwoju Wydziału Zamiejscowego w Słupsku. Zespołowi oceniającemu udzielono informacji, że uchwałą nr 4/11/2013 z dnia 27 listopada 2013 r., Senat zatwierdził „Strategię rozwoju Wydziału Zamiejscowego w Słupsku Gdańskiej Szkoły Wyższej do roku 2020”. Następnie Rada Wydziału Zamiejscowego w Słupsku uchwałą nr 7/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r., przyjęła misję i strategię rozwoju Wydziału. Udzielono także informacji o zawartości treściowej obu dokumentów, jednakże bez potwierdzenia przyjęcia tych dokumentów przez Władze Uczelni i Władze Wydziału.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej założenia leżące u podstaw strategii jednostki, wypada stwierdzić, iż koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku tylko w niewielkim zakresie nawiązuje do tych założeń. Realizowana od roku akad. 2012/2013 na kierunku „administracja” koncepcja kształcenia *de facto* jest nadal oparta na obowiązujących do 2011 r. standardach kształcenia dla kierunku „administracja”. Innymi słowy, koncepcja i program kształcenia na ocenianym kierunku pochodzą z wcześniejszego okresu, kiedy to kształceniu na studiach administracyjnych nadano wyraźnie prawniczy charakter. Można to łatwo stwierdzić po analizie efektów kształcenia, które nadal – w przeważającej części – wyraźnie nawiązują do standardów kształcenia, wykazując przewagę klasycznych treści nawiązujących do prawa i nauk o administracji (należących do dziedziny nauk prawnych). Powoduje to jaskrawą dysharmonię z formalnym przyporządkowaniem kierunku studiów do obszaru kształcenia lub obszarów kształcenia oraz dziedzin nauki (zob. wyżej), wśród których mocno zaakcentowano obecność nauk humanistycznych. Tymczasem w efektach, planach i programach studiów wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne z obszaru nauk humanistycznych powołane są w stopniu na tyle niewielkim, że na pewno nie uzasadnia on przyporządkowania kierunku do obszaru nauk humanistycznych. Przekłada się to na ocenę zasobów kadrowych Wydziału, gdyż osoby o dorobku jednoznacznie nawiązującym do obszaru nauk humanistycznych zmuszone są do prowadzenia zajęć o treściach właściwych dla nauk społecznych. Tymczasem ich potencjał mógłby być z powodzeniem wykorzystany, o ile efekty kształcenia nawiązałyby w wyraźny sposób zarówno do określonych dyscyplin nauk humanistycznych (dla przypomnienia: Uczelnia nie wskazała, do których dyscyplin z dziedziny nauk humanistycznych), jak również do powołanych wyżej założeń strategii Wydziału. Prosta modyfikacja, polegająca na wzbogaceniu oferty dydaktycznej o specjalność nawiązującą do obszaru kultury, ochrony dziedzictwa narodowego, czy turystyki (np. „Administracja kultury i sztuki”) pozwoliłaby logicznie uzupełnić ofertę kształcenia o odpowiednie efekty, zajęcia i treści.

Ocena stopnia różnorodności i innowacyjności oferty kształcenia oraz możliwości jej elastycznego kształtowania.

Należy stwierdzić, że koncepcja kształcenia i program studiów w aktualnym kształcie są – jako oferta kształcenia – w małym stopniu elastyczne i urozmaicone. Pewne możliwości wzbogacania indywidualnej ścieżki studiów dają jedynie tzw. przedmioty do wyboru i wykłady uzupełniające. Na kierunku nie ma specjalności, ani też specjalizacyjnych modułów kształcenia. Relatywnie mała elastyczność dotychczasowych rozwiązań programowych wynika przede wszystkim z realizacji wskazanego wyżej, klasycznego modelu studiów opartego o dawne standardy kształcenia dla kierunku administracja.

2) Czy wewnętrzni i zewnętrzni interesariusze uczestniczą w procesie określania koncepcji kształcenia na danym kierunku studiów, w tym jego profilu, celów, efektów oraz perspektyw rozwoju?

Włączenie zewnętrznych i wewnętrznych interesariuszy do procesu ustalania koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, poziomie i profilu studiów, w tym określania celów i efektów kształcenia oraz perspektyw rozwoju, znajduje się w stadium początkowym. Senat Gdańskiej Szkoły Wyższej na posiedzeniu w dn. 12 lutego 2013 r. postanowił powołać organ pomocniczy pod nazwą Rada Interesariuszy. Głównym celem działalności Rady Interesariuszy jest współpraca z przedstawicielami biznesu, administracji państwowej oraz samorządowej mających wpływ na rozwój uczelni poprzez rozwój rynku pracy. W skład Rady Interesariuszy weszli interesariusze:

wewnętrzni – po jednym przedstawicielu nauczycieli akademickich z każdego wydziału, po jednym przedstawicielu studentów z każdego kierunku studiów, kierownik Studium Praktyk Zawodowych, kierownik Studium Kształcenia Zawodowego i Podyplomowego, kierownik Studium Kursów i Szkoleń;

zewnętrzni – przedstawiciele współpracujących z uczelnią instytucji i przedsiębiorstw.

Rada Interesariuszy jest organem o właściwości obejmującej całą Uczelnię. Brakuje w niej przedstawicieli przedsiębiorców z najbliższego otoczenia Wydziału, czyli z powiatu słupskiego.

Rada odbyła dopiero 2 spotkania (zbiera się co ok. pół roku). Interesariusze zewnętrzni podjęli dyskusję nad utworzeniem na ocenianym kierunku specjalności, uczestniczyli w wyrażaniu swoich opinii odnośnie programów kształcenia. Na razie, działania Rady Interesariuszy nie przyniosły dla kierunku dużych efektów, znajdują się we wczesnym stadium, aczkolwiek zdaniem Władz Wydziału można już dostrzec pierwsze efekty tej współpracy w postaci wzrostu rozpoznawalności Wydziału w środowisku lokalnym. Do efektów działania Rady Władze Uczelni zaliczyły: rozważenie specjalności „Administracja ochrony zdrowia” lub „Administracyjno-prawne aspekty ochrony środowiska” (dotąd niewprowadzonych) oraz pomysłu na badania rynku pracy pod kątem szans absolwentów studiów administracyjnych.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego: ZNACZACO

1) Koncepcja kształcenia w ramach ocenianego kierunku studiów nawiązuje do misji Uczelni i w niewielkim stopniu nawiązuje do strategii Wydziału. Koncepcja i program kształcenia na ocenianym kierunku pochodzą z wcześniejszego okresu, kiedy to kształceniu na studiach administracyjnych nadano wyraźnie prawniczy charakter. Powoduje to niezgodność rzeczywistych treści kształcenia z formalnym przyporządkowaniem kierunku studiów do obszarów nauk społecznych i nauk humanistycznych oraz wskazanych dziedzin nauki, wśród których mocno zaakcentowano obecność nauk humanistycznych.

Podczas wizytacji Władze Uczelni nie przedstawiły Zespołowi oceniającemu dokumentacji potwierdzającej przyjęcie strategii oraz misji Uczelni i Wydziału Zamiejscowego przez Senat Gdańskiej Szkoły Wyższej. Nie przedstawiono też dokumentacji, która świadczyłaby o formalnym przyporządkowaniu kierunku „administracja” do wskazanych wyżej obszarów kształcenia (poza informacjami w tej kwestii zawartymi w Raporcie samooceny). Zgodnie z informacjami zawartymi w Raporcie samooceny oraz uzyskanymi od przedstawicieli Uczelni podczas wizytacji, kształcenie na kierunku „administracja” prowadzone jest w ramach obszaru nauk społecznych oraz

humanistycznych. Proces kształcenia prowadzony jest w ramach profilu ogólnoakademickiego na poziomie studiów pierwszego stopnia realizowanych w formie niestacjonarnej.

Należy zaznaczyć, że w efektach, planach i programach studiów wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne z obszaru nauk humanistycznych powołane są w stopniu na tyle niewielkim, że w obecnym kształcie programowym studiów administracyjnych nie jest w pełni uzasadnione przyporządkowanie kierunku do obszaru nauk humanistycznych. Oferta kształcenia proponowana w ramach kierunku „administracja” jest oparta na obowiązujących do niedawna Standardach kształcenia dla kierunku „administracja” i ma wyraźny charakter prawniczy, odwołujący się do dyscyplin „nauki o administracji” i „prawo”.

II. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

- 1) Założone dla ocenianego kierunku efekty kształcenia zostały odniesione do wskazanych efektów obszarowych dotyczących przede wszystkim obszaru nauk społecznych i w pewnym stopniu także obszaru nauk humanistycznych. Ulokowanie efektów w dwóch obszarach wiedzy sprawia, że można je uznać za zasadniczo zgodne z koncepcją rozwoju oferty kierunków studiów w Gdańskiej Szkole Wyższej. Zestaw efektów kształcenia uwzględnia częściowo wymagania związane ze swoistością obszarów, w których Uczelnia i jej Wydział Zamiejscowy ulokowały formalnie efekty kształcenia. Częściowość uwzględnienia tych wymagań wynika z niespójności pomiędzy formalną deklaracją i opisem efektów kształcenia a rzeczywistymi treściami programowymi realizowanymi w ramach przyjętego programu studiów. W strategii rozwoju Zamiejscowego Wydziału mówi się bowiem o konieczności humanistycznego, wszechstronnego przygotowania studenta administracji, zaś program studiów został oparty na treściach w zdecydowanej większości umieszczonych w dyscyplinie „Prawo” i w części w dyscyplinie „Nauki o administracji”.

Władze Wydziału zadeklarowały umieszczenie części efektów kształcenia (łącznie: 28 efektów) w obszarze nauk humanistycznych. W zdecydowanej większości przypadków jednak efekty kształcenia z obszaru nauk humanistycznych zostały przyłączone do zbliżonych efektów kształcenia z obszaru nauk społecznych (w ramach dyscyplin „Prawo” i „Nauki o administracji” – np. KA_W17, KA_U06, KA_U10, KA_U11). Sporadyczne są przypadki włączenia do zestawu efektów kształcenia takich efektów, jakie są swoiste dla obszaru nauk humanistycznych (np. KA_W18). Efekty takie są realizowane – jak wynika z dołączonej matrycy – w ramach takich przedmiotów, jak: „Etyka pracowników administracji publicznej”, „Problemy komunikacji interpersonalnej” czy „Public relations w administracji publicznej”.

Na podstawie udostępnionych informacji trudno jest stwierdzić, czy efekty kształcenia określone dla ocenianego kierunku studiów uwzględniają (i ewentualnie w jakiej mierze uwzględniają) oczekiwania rynku pracy. Pomysł badania oczekiwań lokalnego rynku pracy jest dopiero przedmiotem rozważań Władz Uczelni i Wydziału, a także Rady Interesariuszy. Można natomiast stwierdzić, że prawniczo zorientowany program kształcenia uwzględnia wymagania formułowane dla obszaru nauk społecznych; jest on oparty na zestawie treści programowych określonych w Standardach kształcenia dla studiów administracyjnych pierwszego stopnia.

Opis efektów kształcenia został udostępniony kadrze akademickiej i zainteresowanym studentom; został on publikowany. Jest on dostępny w wersji

elektronicznej, a ponadto wykładowcy poszczególnych przedmiotów zostali zobowiązani do przedstawiania zarysu efektów kształcenia na pierwszych zajęciach (w ramach przedstawienia treści zawartych w karcie przedmiotu). Na spotkaniu z Zespołem oceniającym studenci potrafili samodzielnie opisać zasadnicze treści i cele/efekty przyjęte zarówno dla całego kierunku, jak też dla przedmiotów uznanych za podstawowe dla kierunku, a także przedmiotów decydujących o wyodrębnieniu prowadzonych specjalności. Większość studentów obecnych na spotkaniu przyznawała, że decyzję o wyborze studiów administracyjnych na Wydziale Zamiejscowym GSW warunkowała nie tylko bliskość miejsca kształcenia, ale również oferta specjalności. W świetle wypowiedzi studentów należy wytknąć brak określenia efektów kształcenia dla prowadzonych specjalności.

Można uznać, że w obecnym kształcie koncepcji kształcenia i treści programowych spójność kierunkowych i przedmiotowych efektów kształcenia nie budzi wątpliwości. Należy jednak po raz kolejny podkreślić, że efekty te są w zdecydowanej większości przypisane do obszaru nauk społecznych, zaś obecność efektów zaliczonych do obszaru nauk humanistycznych ma charakter fasadowy i wzmacnia jedynie efekty z obszaru nauk społecznych wskazane dla danych efektów kierunkowych lub przedmiotowych. Taką ocenę koncepcji kształcenia potwierdzają same Władze Uczelni w załączniku do uchwały nr 5/02/2013 r. Senatu GSW z dnia 12 lutego 2013: formułując ogólne cele kształcenia na kierunku „administracja”: „Absolwent kierunku „administracja” posiada bogatą wiedzę oraz umiejętności z zakresu nauk administracji, nauk o prawie oraz podstawową wiedzę ekonomiczną”; brak jest tam jakiegokolwiek wzmianki o potrzebie uzupełnienia tej wiedzy o wiedzę z odpowiednich dziedzin i dyscyplin z obszaru nauk humanistycznych.

W ramach prawniczo zorientowanej, rzeczywiście realizowanej koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku ocena możliwości osiągnięcia kierunkowych poprzez osiągnięcie przedmiotowych efektów kształcenia jest ambiwalentna. Za możliwością osiągnięcia części efektów umieszczonych w obszarze nauk społecznych przemawia odpowiedni dobór przedmiotów oraz poprawne określenie celów i treści realizowanych w ramach poszczególnych przedmiotów (w ramach dyscyplin umieszczonych w dziedzinach nauk prawnych i nauk ekonomicznych). Wątpliwości budzi natomiast ocena możliwości osiągnięcia efektów umieszczonych w obszarze nauk humanistycznych, z uwagi na brak odpowiednich treści programowych. Wątpliwości dotyczą także kwalifikacji kadry akademickiej do realizowania treści przyjętych w ramach niektórych przedmiotów, zwłaszcza kwalifikacji w dyscyplinach „Prawo” i „Nauki o administracji” (szerzej jest o tym mowa w p. IV Raportu z wizytacji). W odniesieniu do programu kształcenia rozpoczętego przed 1 października 2012 r. wskazać należy, że sylwetka absolwenta studiów administracyjnych realizowanych według tego programu została ukształtowana zgodnie z wymogami Standardów kształcenia dla studiów administracyjnych pierwszego stopnia. Również w tym przypadku konieczne jest stwierdzenie niezgodności kwalifikacji i dorobku naukowego części kadry akademickiej a tematyką zajęć powierzonych nauczycielom akademickim o kwalifikacjach i dorobku w obszarze nauk humanistycznych.

- 2) Opis kierunkowych efektów kształcenia zawiera jednoznaczne odniesienia do odpowiednich obszarowych efektów kształcenia. Jest on w większości przypadków bardzo ogólny i umożliwia elastyczne odnoszenie efektów przedmiotowych do wskazanych efektów kierunkowych. Liczba kierunkowych efektów kształcenia nie jest zbyt duża i jest w całości oraz zasadniczo proporcjonalnie pokryta przez odpowiednie efekty przedmiotowe. Uzasadnia to konstatację, że efekty kształcenia zostały opisane w sposób zrozumiały dla kadry akademickiej i studentów i że są one sprawdzalne.

W opinii studentów efekty kształcenia są zrozumiałe, spójne i odpowiednio weryfikowalne. Na spotkaniu z Zespołem oceniającym studenci potrafili samodzielnie opisać zasadnicze treści i cele/efekty przyjęte dla ocenianego kierunku.

- 3) Uczelnia podjęła próby określenia ustandaryzowanych wymagań i metod weryfikacji efektów kształcenia, a także wymogów egzaminacyjnych, w ramach których metody weryfikacji stopnia osiągnięcia poszczególnych efektów kształcenia mogłyby zostać szczegółowo opracowane. Zarządzeniem nr 5/2013 Rektora Gdańskiej Szkoły Wyższej z dnia 30 kwietnia 2013 r., określono ogólne zasady i ramy proceduralne w tym zakresie. Zgodnie z zaprezentowanym w dokumencie założeniem, doprecyzowanie metod weryfikacji wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych powinno zostać określone w sylabusach poszczególnych przedmiotów. Z analizy sylabusów wynika jednak, że nie zawierają one wyraźnego określenia stosowanych szczegółowych form oceny, a jedynie stwierdzenie, że stosowane metody mają być zgodne z odpowiednim zarządzeniem Władz Uczelni. Należy podkreślić, że wprowadzony system weryfikacji efektów kształcenia studentów, podlega ocenie przez powołany Wydziałowy Zespół ds. oceny realizacji efektów kształcenia (zarządzenie nr 6/2013 Rektora GSW z dnia 6 maja 2013 r.). W związku z powyższym rekomendowane jest podjęcie działań w zakresie nadzoru nad prawidłowością wdrażania art. 7 ust. 2 zarządzenia nr 5/2013, który stanowi, że metody weryfikacji efektów kształcenia są określone także w sylabusie danego przedmiotu, który precyzuje sposób ustalenia, czy przewidziane dla przedmiotu (i w samym sylabusie) efekty kształcenia zostały osiągnięte, uwzględniając specyfikę danego przedmiotu, treści programowe, a także obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa, w tym ww. akt.

Wśród stosowanych narzędzi oceny należy wskazać projekty, prezentacje, prace kontrolne, testy, egzaminy ustne oraz pisemne. W przypadku prac pisemnych, na podstawie §29 ust. 3 Regulaminu Studiów Gdańskiej Wyższej Szkoły, student ma prawo w obecności egzaminatora, wglądu do ocenionej pracy.

Program kształcenia obejmuje obowiązkowe praktyki zawodowe. Ogólne zasady realizacji praktyk określone są w § 20 Regulaminu Studiów, zaś szczegółowe w zarządzeniu nr 33/2012 Rektora Gdańskiej Szkoły Wyższej z dnia 1 października 2012 r., w sprawie określenia zasad i trybu odbywania oraz zaliczania studenckich praktyk zawodowych. Osobą odpowiedzialną za organizację i nadzór praktyk zawodowych jest powołany przez Rektora kierownik Studium Przynależności Obronnej i Praktyk Zawodowych. Do zadań kierownika należy weryfikacja efektów kształcenia przypisanych do praktyk.

Końcowe efekty kształcenia sprawdzane są poprzez egzamin dyplomowy. Zasady pisania pracy dyplomowej zostały określone w Regulaminie studiów, a także zarządzeniach Dziekana Wydziału oraz Rektora Uczelni. Analiza dokumentacji przebiegu wybranych przypadków dyplomowania wskazuje, że generalnie jest przestrzegana zasada wyboru seminarium dyplomowego zgodnie z zainteresowaniami studentów, a także doboru odpowiedniego tematu pracy dyplomowej przy współudziale studenta. Przebieg egzaminu dyplomowego jest również prawidłowy i zgodny z przepisami Regulaminu studiów (w tym także co do pytań zadawanych dyplomantowi, z których dwa odnoszą się do zagadnień spoza pracy dyplomowej związanych z materiałem wyłożonym w trakcie studiów, zaś jedno dotyczy bezpośrednio tematyki pracy dyplomowej). Studenci na spotkaniu z Zespołem oceniającym ocenili pozytywnie rozwiązania w zakresie dyplomowania, a także ich funkcjonowanie. Podkreślili zwłaszcza, że wybór promotora i tematu pracy jest w dużym stopniu związany z zainteresowaniami (w tym potrzebami doskonalenia zawodowego) poszczególnych studentów. Student ma możliwość proponowania zgodnego z tymi zainteresowaniami tematu pracy dyplomowej, bądź wyboru tematu z listy przedstawianej przez promotora.

Analiza dokumentacji dotyczącej praktyk zawodowych oraz egzaminu dyplomowego wskazuje, że w zakresie obowiązujących w Uczelni wewnętrznych regulacji spełnione są warunki umożliwiające uzyskanie obiektywizmu w formułowaniu ocen, w tym poprzez standaryzację wymagań oraz przejrzystość ich formułowania. Dotyczy to zarówno sposobu zaliczania praktyk zawodowych, jak i egzaminu dyplomowego.

Podczas wizytacji oglądowi poddano losowo wybrane karty okresowych osiągnięć studenta oraz protokoły zaliczenia przedmiotu. Dokumenty te są sporządzane zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r., w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. nr 201, poz. 1188). Podobnie w wybranych losowo teczkach absolwentów znajdują się wymagane dokumenty związane ze złożeniem egzaminu dyplomowego.

W świetle przedstawionych wyżej informacji należy uznać, że sposoby weryfikacji efektów kształcenia na ocenianym kierunku studiów mają charakter standardowy (w porównaniu do studiów administracyjnych pierwszego stopnia realizowanych na innych uczelniach). Najczęściej stosowane to: egzamin pisemny (w formie opisowej lub testowej) oraz egzaminy ustne. W części przedmiotów studenci zetknęli się z pracami śródkresowymi (kontrolnymi) oraz z pracami projektowymi. Obecni na spotkaniu studenci nie potrafili wskazać, jakie sposoby służą najefektywniejszemu i sprawiedliwemu zweryfikowaniu stopnia osiągnięcia założonych efektów kształcenia. Uznali, że stosowane na studiach metody są uzasadnione dotychczasową tradycją akademicką. Ponadto akceptują zasadę, że o doborze formy weryfikacji efektów kształcenia powinien ostatecznie decydować nauczyciel prowadzący zajęcia, którego obowiązkiem jest dostosowanie odpowiedniej formy do specyfiki zajęć i założonych efektów kształcenia. Nie zgłaszali zastrzeżeń do formy przeprowadzania egzaminów i zaliczeń.

Z oświadczenia Dziekana Wydziału wynika, że w ostatnich dwóch latach akademickich nie wystąpił odsiew studentów na ocenianym kierunku. Taka sytuacja wynika –w opinii Władz Wydziału - z tego, że nauczyciele akademicy są w stanie dotrzeć do każdego studenta potrzebującego pomocy czy wsparcia, w związku z czym udaje się „uratować” przed skreśleniem czy powtarzaniem roku nawet tych studentów, którzy początkowo mieli kłopoty z zaliczeniem danych zajęć czy przedmiotu. Studentów administracji jest mało (łącznie 68 osób) i od nich zależy w pewnej mierze byt finansowy Uczelni.

Informacje o celach i efektach kształcenia, a także o treściach programowych i metodach ich weryfikacji oraz zalecanej literaturze studenci uzyskują przede wszystkim od nauczycieli prowadzących zajęcia, na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu. Dopiero wtórnie sięgają z reguły do materiałów uzyskiwanych drogą internetową. Na podstawie analizy kart przedmiotowych można stwierdzić, że przyjęty dla poszczególnych przedmiotów mechanizm weryfikacji stopnia osiągnięcia założonych efektów kształcenia, umożliwia zasadniczo weryfikację każdej z grup efektów (dotyczących wiedzy, umiejętności i efektów) pod warunkiem uszczegółowienia opisu stosowanych metod i narzędzi weryfikacji, co należy już do poszczególnych nauczycieli prowadzących odpowiednie zajęcia dydaktyczne. Opisu takiego karty przedmiotowe nie zawierają.

Kształcenie na ocenianym kierunku odbywa się jedynie w tradycyjny sposób, z wyłączeniem kształcenia na odległość.

- 4) Wydział nie monitoruje jeszcze karier absolwentów ocenianego kierunku na rynku pracy. Z informacji uzyskanych od Władz Uczelni i Wydziału wynika, że trwają prace nad przygotowaniem systemu monitorowania losów absolwentów Uczelni. Pomysł na

monitorowanie wysunięty przez Władze Uczelni był m. in. rozważany w ramach Rady Interesariuszy w czerwcu 2013 r. Uczelnia jest także w trakcie powoływania do życia Klubu Absolwenta GSW; stowarzyszenie takie istniało już wcześniej, jednakże nie miało charakteru formalnego, w tym zagwarantowanego wpływu na proces kształcenia.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych.

Na podstawie zawartych w załączniku ocen losowo wybranych prac etapowych można stwierdzić, że etapowa/śródkresowa ocena efektów kształcenia poszczególnych studentów jest dokonywana prawidłowo, przy użyciu odpowiednich instrumentów i form oceny (w tym głównie prac projektowych, zestawu pytań otwartych, kwestionariusza egzaminacyjnego w formie testu). Poziom trudności pytań i problemów należy ocenić jako średnio trudny, dostępny dla każdego studenta uczestniczącego w zajęciach. Oceny nauczycieli prowadzących zajęcia należy uznać za uzasadnione i odpowiednie do wartości pracy studenta.

Na podstawie zawartych w załączniku ocen losowo wybranych prac licencjackich można stwierdzić, że tematyka proc dyplomowych pozostaje w ramach ocenianego kierunku studiów. W większości analizowanych przypadków oceny sformułowane przez promotora pracy oraz jej recenzenta są odpowiednie do wartości tych prac. Oceny mniej niż połowy prac można uznać za zawyżone, z reguły nieznacznie (o stopień ew. pół stopnia). Przebieg egzaminu dyplomowego (w tym zadawane dyplomantom pytania) nie budzi zastrzeżeń i jest zgodny z wewnątrzuczelnianymi regułami dyplomowania.

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego: ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) Założone dla ocenianego kierunku efekty kształcenia są zasadniczo zgodne z wymogami KRK, jednakże zachodzi rozbieżność pomiędzy deklarowanymi efektami kształcenia w obszarze nauk humanistycznych a rzeczywistymi treściami programowymi realizowanymi w ramach kierunku. Efekty kształcenia z obszaru nauk humanistycznych zostały z reguły mechanicznie dołączone do odpowiednich efektów z obszaru nauk humanistycznych, bez ich rzeczywistego odniesienia do treści kształcenia oraz przedmiotów ujętych programem studiów.
- 2) Efekty kształcenia przyjęte dla ocenianego kierunku zostały sformułowane bardzo ogólnie, ale w sposób zrozumiały dla studentów. W kartach przedmiotowych zostały określone wystarczające sposoby i metody sprawdzania stopnia opanowania efektów przedmiotowych i odpowiadających im efektów kierunkowych.
- 3) W Uczelni funkcjonują częściowo ustandaryzowane wymagania i rozwiązania w zakresie weryfikacji efektów kształcenia. Dotyczą one zwłaszcza schematu treści określanych w kartach przedmiotowych co do zasad zaliczania przedmiotu, zasad weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych w trakcie praktyk oraz zasad dyplomowania. Szczegółowe rozwiązania dotyczące sposobów i metod weryfikacji cząstkowych i końcowych efektów kształcenia w ramach poszczególnych przedmiotów zostały pozostawione nauczycielom prowadzącym zajęcia.
- 4) Na Wydziale Zamiejscowym nie funkcjonuje jeszcze system monitorowania losów absolwentów ocenianego kierunku na rynku pracy.

III. Program studiów a możliwości osiągnięcia efektów kształcenia założonych dla ocenianego kierunku.

- 1) Program studiów administracyjnych pierwszego stopnia obejmuje treści i zajęcia dydaktyczne realizowane w ciągu sześciu semestrów studiów, obejmujące łącznie 1095 godzin zajęć dydaktycznych. Struktura treści programowych obejmuje: przedmioty ogólne (135 godzin), przedmioty podstawowe (360 godzin), przedmioty kierunkowe (270 godzin) oraz przedmioty do wyboru (330 godzin). Większość zajęć dydaktycznych dotyczy treści mieszczących się w dyscyplinie „Prawo”, znacząca część pozostałych zajęć mieści się w dyscyplinie „Nauki o administracji”. Dopełniające znaczenie mają przedmioty zawierające treści z dziedziny nauk ekonomicznych (w tym zwłaszcza z dyscypliny „Nauki o zarządzaniu”) oraz z dziedziny nauk społecznych. W zestawie treści programowych brak jest przedmiotów z zakresu nauk humanistycznych (poza śladową obecnością treści z tej grupy w ramach przedmiotu „Etyka pracowników administracji publicznej/Etyka zawodowa” oraz przedmiotu uzupełniającego „Samorząd w polskiej myśli politycznej”).

Taki dobór treści kształcenia można uznać za prawidłowy przy założeniu, że koncepcja kształcenia została świadomie i konsekwentnie oparta na prawniczym modelu studiów administracyjnych, zawartym w nieobowiązujących już Standardach kształcenia. Podobnie należy ocenić dobór form zajęć dydaktycznych oraz metod kształcenia, opisanych w kartach przedmiotowych. Jeżeli za wiążącą uznamy deklarację Władz Uczelni i Wydziału co do umieszczenia efektów kształcenia zarówno w obszarze nauk społecznych, jak też w obszarze nauk humanistycznych, to doboru treści kształcenia nie można uznać za w pełni prawidłowy z uwagi na brak treści z obszaru nauk humanistycznych. Brak tych treści uniemożliwia częściowo osiągnięcie założonych efektów z obszaru nauk humanistycznych; należy jednak wskazać „sprytny” zabieg polegający na tym, że zdecydowana większość efektów z obszaru nauk humanistycznych została przyporządkowana odpowiednim efektom z obszaru nauk społecznych, co zapewne ma służyć wywołaniu wrażenia, że w przypadku osiągnięcia efektu z zakresu nauk społecznych należy uznać automatycznie, że osiągnięty został zablokowany z nim efekt z obszaru nauk humanistycznych.

Przyjęta punktacja ECTS jest zgodna z wymaganiami prawnymi i opiera się na założeniu, że jeden punkt ECTS odpowiada nakładowi pracy studenta w wymiarze 30 godzin (z wyjątkiem punktacji ECTS w odniesieniu do praktyk oraz zajęć wychowania fizycznego, o czym jest mowa niżej). Od 2013 r. nadzór nad praktyką funkcjonowania systemu ECTS na Wydziale Zamiejscowym oraz w innych jednostkach organizacyjnych Uczelni sprawuje Zespół Programowy ECTS, w skład którego wchodzi dziekan poszczególnych wydziałów, kierownicy katedr, przedstawiciele studentów oraz prorektor ds. studiów. Zespół ten dokonał m. in. oceny prawidłowości punktacji ECTS na kierunku „administracja”. Senat GSW zatwierdził program kształcenia na kierunku „administracja” wraz z punktacją ECTS uchwałą nr 2/06/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. Obecni na spotkaniu z Zespołem oceniającym studenci wyrazili pozytywną opinię na temat przyporządkowania punktów ECTS do poszczególnych przedmiotów. Punkty te w ich opinii odzwierciedlają nakład pracy studenta włożony w osiągnięcie założonych dla poszczególnych przedmiotów celów dydaktycznych i efektów kształcenia.

Sekwencja przedmiotów oraz ich rozlokowanie w poszczególnych semestrach studiów nie budzi zastrzeżeń. Podkreślić należy, że zgodnie z przyjętym planem studiów możliwości wyboru przedmiotów występują w semestrach IV, V i VI. Suma punktów ECTS przyznanych przedmiotom do wyboru i tzw. przedmiotom uzupełniającym (także do wyboru przez studentów) wynosi 43. Władze Uczelni zaliczyły do zajęć wybieranych także zajęcia języka obcego (studenci wybierają j. angielski lub niemiecki), seminarium dyplomowe oraz praktykę. Daje to łącznie 60 punktów ECTS, co stanowi 33% sumy punktów ECTS (180 punktów). Także w opinii studentów układ przedmiotów w planie studiów jest logiczny i

zapewnia uprzednie uzyskanie wiedzy teoretycznej niezbędnej do przeprowadzenia zajęć o praktycznym charakterze. Podczas spotkania z Zespołem oceniającym studenci wyrazili pozytywną opinię o rozkładzie wykładów i zajęć ćwiczeniowych w trakcie zjazdów, a także metod dydaktycznych stosowanych przez nauczycieli. Jednak zdaniem studentów nauczyciele prowadzący zajęcia powinni położyć większy nacisk na prowadzenie zajęć z wykorzystaniem metody „case study”, które umożliwiają nabycie pożądanych umiejętności i kompetencji zawodowych.

Praktyka została w planie studiów zaplanowana na okres od II do V semestru studiów. Wymiar praktyki obejmuje 4 tygodnie. Przyjmując, że jest to łącznie 20 dni praktyki (a zatem 140-160 godzin pracy studenta), należało przyznać praktyce 5-6 punktów ECTS. Tymczasem z programu i planu studiów wynika, że praktyce przyznano jedynie 2 punkty ECTS. Zdecydowana większość praktyk odbywa się w zakładach pracy oraz instytucjach wybranych przez samych studentów (możliwe jest potraktowanie jako praktyki pracy zawodowej studenta pracującego, o ile wykonywane czynności zawodowe spełniają program praktyki i umożliwiają osiągnięcie odpowiednich efektów kształcenia), przy czym regulamin praktyk dopuszcza odbywanie praktyki w różnych instytucjach i zakładach pracy. Zespołowi oceniającemu nie dostarczono wykazu zakładów pracy oraz instytucji, z którymi Władze Uczelni zawarły porozumienia w sprawie przyjmowania studentów administracji na praktyki. Nadzór nad organizacją, programem i przebiegiem praktyk sprawuje kierownik uczelnianego Studium Praktyk Zawodowych. On także weryfikuje realizację programu praktyki i osiągnięcie przez studenta efektów kształcenia przypisanych do praktyk, a także zalicza praktyki studentom. Funkcjonujące w Uczelni i na Wydziale rozwiązania dotyczące praktyk są typowe dla zdecydowanej większości uczelni prowadzących studia administracyjne i spełniające wymogi prawne. Zastrzeżenia budzi jedynie przypisana praktyce liczba punktów ECTS oraz brak listy podmiotów, z którymi Uczelnia zawarła porozumienia w kwestii przyjęcia studentów administracji na praktyki. Obecni na spotkaniu z Zespołem oceniającym studenci nie zgłaszali zastrzeżeń w kwestii praktyk.

W przedstawionym planie zajęć na ocenianym kierunku brak jest zajęć wychowania fizycznego; Władze Wydziału nie przedstawiły też informacji o przypisaniu zajęciom wychowania fizycznego odpowiednich punktów ECTS. W sporządzonym w trakcie wizytacji oświadczeniu Dziekan Wydziału wyjaśnił, że „zajęcia z przedmiotu wychowanie fizyczne nie były realizowane na kierunku administracja studia niestacjonarne z uwagi na brak zainteresowania ze strony studentów. Jednakże rzeczne zajęcia zostaną wprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami”.

Przyjęte w Uczelni oraz na Wydziale rozwiązania w zakresie organizacji procesu dydaktycznego na studiach niestacjonarnych oraz indywidualizacji procesu kształcenia nie budzą zasadniczych zastrzeżeń. Organizacja procesu dydaktycznego została oparta na systemie sobotnio-niedzielnego zjazdu; ich liczba oraz rozplanowanie zajęć w ramach poszczególnych zjazdów zapewnia właściwą realizację procesu dydaktycznego na każdym z lat studiów. Zapewniono też odpowiednie przerwy pomiędzy blokami zajęć z poszczególnych przedmiotów. W trakcie zjazdów została zapewniona obsługa administracyjna studentów; pracuje także biblioteka, dostępne są stanowiska komputerowe. Dostępni są również dla studentów nauczyciele akademicy w ramach wyznaczonych godzin konsultacji. Studenci ocenianego kierunku pozytywnie ocenili plan zajęć oraz organizację zjazdów, w tym godzinowe rozłożenie zajęć w trakcie poszczególnych zjazdów. Pewne wątpliwości budzi stwierdzenie w trakcie wizytacji praktyka łączenia zajęć dydaktycznych prowadzonych dla różnych lat studiów administracyjnych (I i II roku). W złożonym oświadczeniu Dziekan Wydziału wyjaśnił, że „łączenie zajęć, tj. wykładów i ćwiczeń wystąpiło w grupie semestru I i II kierunku administracja, wynika ono z faktu, że rzeczne grupy obejmują łącznie 25 studentów. Dokonanie rozdzielenia odrębnego prowadzenia zajęć byłoby nieracjonalne i nie ma ono wpływu na jakość kształcenia. W obecnym semestrze zajęcia łączone obejmują wykład i ćwiczenia z konstytucyjnego

systemu organów państwowych, nauki administracji, socjologii i metod badań socjologicznych, prawa cywilnego z umowami w administracji”.

Przepisy Regulaminu studiów przewidują ustalenie indywidualnego programu kształcenia i planu studiów dla studentów osiągających dobre wyniki w nauce, a także ustalenie indywidualnej organizacji studiów dla studentów w szczególnej sytuacji życiowej. Decyzje w takich sytuacjach podejmuje dziekan. W praktyce oba powyższe rozwiązania znajdują zastosowanie w stosunku do niewielkiej liczby studentów, w tym studentów osiągających dobre wyniki w nauce. Jest to być może związane z tym, że warunek dobrych ocen jest spełniony przez relatywnie dość dużą grupę studentów. Powszechną praktyką w Uczelni jest bowiem – w opinii Władz Wydziału oraz niektórych nauczycieli akademickich – takie traktowanie studenta, aby zmobilizować go do efektywnego studiowania i w rezultacie umożliwić mu dobre zaliczenie przedmiotu. Dlatego dobrych i bardzo dobrych ocen z egzaminów i zaliczeń jest relatywnie dużo, natomiast rzadkością są oceny niedostateczne.

Podsumowując: realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia z obszaru nauk społecznych. Umożliwia także uzyskanie zakładanej struktury kwalifikacji absolwenta, jednakże przy założeniu takiej koncepcji kształcenia, jaka ma charakter prawniczy, oparty na nieobowiązujących już Standardach kształcenia dla kierunku „administracja” – studia pierwszego stopnia. Założone efekty kształcenia z obszaru nauk humanistycznych zostały w zdecydowanej większości zablokowane z odpowiednimi efektami z obszaru nauk społecznych, a ich opis jest niemal całkowicie zbieżny, co uzasadnia wniosek o sztucznym ulokowaniu części efektów w obszarze nauk humanistycznych jedynie po to, aby uzasadnić prowadzenie zajęć na ocenianym kierunku przez nauczycieli bez kwalifikacji i dorobku w zakresie nauk społecznych.

- 2) Zakładane efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć oraz stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość przy założeniu, że zasadnicze znaczenie w koncepcji kształcenia oraz w programie studiów mają efekty kształcenia oraz treści programowe powiązane z dyscyplinami „Prawo” i „Nauki administracji”. Jeżeli w ocenie spójności koncepcji i programu uwzględnimy deklarację ulokowania kierunku nie tylko w obszarze nauk społecznych, ale również w obszarze nauk humanistycznych, konieczne będzie zaznaczenie rzeczywistego braku efektów oraz treści programowych odwołujących się do dyscyplin umieszczonych w obszarze nauk humanistycznych.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego: ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) W opisie koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku studiów istnieje rozbieżność pomiędzy deklaracją umieszczenia kierunku (włącznie z efektami kształcenia i treściami programowymi) w dwóch obszarach (w obszarze nauk społecznych oraz w obszarze nauk humanistycznych) a rzeczywistym kształtem efektów kształcenia oraz treściami programowymi, realizującymi łącznie prawniczo zorientowaną koncepcję kształcenia na kierunku „administracja”, uzupełnioną jedynie o pewne treści z dziedziny nauk ekonomicznych i z dziedziny nauk społecznych. W sytuacji braku treści programowych z obszaru nauk humanistycznych oraz fasadowego jedynie przypisania pewnej liczby efektów do obszaru nauk humanistycznych można uznać, że realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie celów i efektów umieszczonych jednoznacznie w obszarze nauk społecznych.

2) Uznanie, że założone efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć i stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość, jest możliwe jedynie przy założeniu, że zasadnicze znaczenie w realizowanej koncepcji kształcenia mają efekty kształcenia i treści programowe powiązane z dyscyplinami „Prawo” i „Nauki o administracji”, zaś dopełniającą rolę mają

efekty i treści programowe powiązane z wybranymi dyscyplinami dziedziny nauk ekonomicznych oraz dziedziny nauk społecznych.

IV. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów

- 1) Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i struktura ich kwalifikacji umożliwiają osiągnięcie założonych celów kształcenia i efektów realizacji danego programu,
- 2) dorobek naukowy i kwalifikacje dydaktyczne kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, są adekwatne do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia; na kierunkach o profilu praktycznym w procesie kształcenia uczestniczą nauczyciele z doświadczeniem praktycznym, związanym z danym kierunkiem studiów,
- 3) jednostka prowadzi politykę kadrową sprzyjającą podnoszeniu kwalifikacji i zapewnia pracownikom warunki rozwoju naukowego i dydaktycznego, w tym także przez wymianę z uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą.

Ad 1) W Raporcie samooceny zgłoszono do minimum kadrowego trzynastu nauczycieli akademickich, w tym: czterech z grupy pracowników samodzielnych, tj. profesorów i doktorów habilitowanych oraz dziewięć osób ze stopniem naukowym doktora. Ponadto dołączono wykaz kolejnych szesnastu nauczycieli akademickich (w tym dwóch samodzielnych, ośmiu ze stopniem naukowym doktora oraz sześciu z tytułem zawodowym magistra) prowadzących zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku. Łącznie kadra akademicka na kierunku „administracja” liczy 29 nauczycieli akademickich, w tym 6 samodzielnych nauczycieli, 17 ze stopniem naukowym doktora oraz 6 z tytułem zawodowym magistra. Zważywszy na liczbę przedmiotów i godzin zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku – kadre akademicką prowadzącą zajęcia na ocenianym kierunku należy uznać za bardzo szczupłą i w dużej części posiadającą dorobek naukowy poza kluczowymi dla kierunku dyscyplinami „Prawo” oraz „Nauki o administracji”. Program studiów obejmuje łącznie 75 przedmiotów (5 przedmiotów ogólnych, 9 przedmiotów podstawowych, 10 przedmiotów kierunkowych, 11 przedmiotów do wyboru oraz 40 przedmiotów uzupełniających – a także seminaria dyplomowe). Ponad 40 przedmiotów z tego wykazu to przedmioty umieszczone w dwóch wskazanych wyżej dyscyplinach. Tymczasem z 29 nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku „administracja” jedynie 14 dysponuje stopniami lub tytułami zawodowymi, a także dorobkiem naukowym w zakresie nauk prawnych lub prawa.

Powyższe dane skłaniają do wniosku, że liczba nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku oraz struktura ich kwalifikacji i dorobek naukowy jedynie w części umożliwiają osiągnięcie założonych celów i efektów kształcenia.

Ad 2) W teczках osobowych dostarczonych Zespołowi oceniającemu stwierdzono dokumenty pozwalające na uznanie deklarowanych tytułów i stopni naukowych. Zgodnie z art. 9a ust.1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, na wizytowanym kierunku Władze Wydziału zaproponowały do minimum kadrowego tylko nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonych przez nich oświadczeń, o których mowa w art. 112a wspomnianej wyżej ustawy. Wszystkie zadeklarowane do minimum kadrowego osoby złożyły ww. oświadczenie przed rozpoczęciem roku akademickiego, nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok akademicki, zgodnie z art. 112a ust. 3 ustawy.

Wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego spełniają warunek zatrudnienia w Uczelni nie krócej niż od początku semestru studiów wynikający z § 13 ust. 1-2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz.U. 2011 nr 243 poz. 1445, z późn. zm.).

Wszystkim osobom zgłoszonym do minimum kadrowego na bieżący rok akademicki (2013/2014) zaplanowano osobiste prowadzenie na kierunku studiów „administracja” – poziom pierwszego stopnia, zajęć dydaktycznych w wymiarze przewidzianym przepisami, zgodnie z § 13 ust. 3 ww. rozporządzenia. Żadna z osób nie przekroczyła limitu minimów kadrowych określonego w art. 112a ust. 1-2 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym.

Podczas wizytacji nie przedstawiono dokumentacji, która świadczyłaby o formalnym przyporządkowaniu kierunku „administracja” do obszaru/obszarów kształcenia. Zgodnie z informacjami zawartymi w Raporcie samooceny oraz uzyskanymi od przedstawicieli Uczelni podczas spotkań, kształcenie na kierunku „administracja” prowadzone jest w ramach obszaru nauk społecznych oraz obszaru nauk humanistycznych, dlatego też analiza dotycząca składu minimum kadrowego została dokonana z uwzględnieniem § 12 ust. 3. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz.U. 2011 nr 243 poz. 1445, z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że każdy obszar kształcenia, do którego przyporządkowano kierunek studiów, powinien być reprezentowany w minimum kadrowym przez co najmniej jednego nauczyciela akademickiego posiadającego dorobek w obszarze wiedzy odpowiadającym temu obszarowi kształcenia, w zakresie jednej z dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla tego kierunku.

Powyższa analiza wskazuje, **że mając na uwadze wskazane wyżej wymogi prawne**, ze zgłoszonych nauczycieli akademickich do minimum kadrowego można zaliczyć:

- 3 samodzielnych nauczycieli, tj. profesorów i doktorów habilitowanych (w tym jednego z kwalifikacjami i dorobkiem w obszarze nauk humanistycznych, zaś pozostałych – w obszarze nauk społecznych);
- 9 nauczycieli akademickich ze stopniem naukowym doktora (w tym jednego z kwalifikacjami i dorobkiem w obszarze nauk humanistycznych, zaś pozostałych – w obszarze nauk społecznych) .

Jednego nauczyciela akademickiego z tytułem naukowym profesora nie można zaliczyć do minimum kadrowego z uwagi na to, że nie posiada on dorobku w zakresie dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia założone dla ocenianego kierunku. Nauczyciel ten dysponuje dorobkiem w dyscyplinie „Historia”, do której nie odnoszą się efekty kształcenia założone dla kierunku „administracja”. Także w wykazie treści programowych (przedmiotów) objętych programem studiów administracyjnych nie umieszczono przedmiotów odwołujących się wprost do dyscypliny „Historia”.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe (12) do liczby studentów kierunku (68) **spełnia** wymagania/określone w § 17 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.) i wynosi 1:6 , przy dopuszczalnym wskaźniku 1:160. Niespełniony jest natomiast wymóg określony w § 17 ust. 2 tegoż rozporządzenia, który zobowiązuje – w przypadku dwuobszarowości przyporządkowania kierunku – do określenia w/w proporcji przy uwzględnieniu procentowego udziału liczby punktów ECTS odrębnie dla obszaru nauk społecznych i dla obszaru nauk humanistycznych. Proporcji tej nie można wyliczyć z uwagi na to, że zdecydowana większość efektów z obszaru nauk humanistycznych została zablokowana z odpowiednimi efektami z obszaru nauk społecznych, a w konsekwencji – że efekty te są realizowane przez treści programowe i przedmioty mieszczące się w obszarze nauk społecznych (a nie humanistycznych) i tym jedynie przedmiotom zostały przypisane odpowiednie liczby punktów ECTS.

Obsada sporej części zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów budzi zastrzeżenia z uwagi na niezgodność kwalifikacji naukowych lub dorobku naukowego prowadzących te zajęcia nauczycieli z charakterystyką merytoryczną powierzonych im zajęć. W odniesieniu do nauczycieli zgłoszonych do minimum kadrowego dotyczy to 5 nauczycieli i powierzonych im zajęć z takich przedmiotów, jak „Nauka administracji”, „Logika prawnicza”, „Prawo pracy i prawo urzędnicze”, „Prawo finansowe”, „Postępowanie administracyjne”, „Administracyjne postępowanie egzekucyjne” oraz „Samorząd lokalny w Polsce i w Europie”. W jeszcze większym stopniu dotyczy to pozostałej części kadry akademickiej prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku. To niekorzystne zjawisko jest spowodowane słabością składu kadrowego Uczelni i Wydziału i

dążnością do wykorzystania jako wykładowców na ocenianym kierunku nauczycieli nieprzygotowanych co prawda merytorycznie do prowadzenia powierzonych im zajęć, ale już zatrudnionych w Uczelni i prowadzących zajęcia na innych kierunkach. Niekorzystne dla jakości kształcenia jest również powierzanie prowadzenia wykładów nauczycielom z tytułem zawodowym magistra i bez dorobku naukowego w zakresie prowadzonych przedmiotów (dotyczy to na przykład takich przedmiotów, jak „Podstawy prawoznawstwa”, „Prawo cywilne z umowami w administracji”, „Organizacja zamówień publicznych”.

Dokonując oceny stabilności zatrudnienia w Uczelni przez nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku należy stwierdzić, że większość tych nauczycieli (włącznie z nauczycielami proponowanymi do minimum kadrowego) jest zatrudniona na podstawie krótkookresowych umów o pracę; skład minimum kadrowego uległ także w okresie ostatnich kilku lat przeobrażeniom ilościowym; dla więcej niż połowy spośród wszystkich nauczycieli zgłoszonych do minimum kadrowego Uczelnia nie stanowi podstawowego miejsca pracy. W świetle tych faktów brak jest podstaw do uznania, iż zatrudnienie nauczycieli prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku cechuje się stabilnością.

Ad 3) Na podstawie analizy składu minimum kadrowego z ostatnich trzech lat należy stwierdzić, że od roku akademickiego 2011/2012 dokonane w tym składzie zmiany dotyczą jednej osoby z grupy pracowników samodzielnych oraz czterech osób ze stopniem naukowym doktora. Należy również zaznaczyć, że w roku akademickim 2013/2014 zwiększono liczbę pracowników samodzielnych z trzech do czterech osób oraz liczbę nauczycieli ze stopniem doktora do dziewięciu (w roku akademickim 2011/2012 – sześć osób, 2012/2013 – siedem osób). Sześć osób spośród trzynastu zadeklarowanych do minimum kadrowego jest zatrudnionych na podstawie umowy o pracę na czas określony (jedna osoba z grupy pracowników samodzielnych, pięć osób z grupy pracowników z tytułem doktora). W dwóch przypadkach, w tym jednej osoby z tytułem profesora, są to umowy zawarte na okres dziesięciu miesięcy (od 1 października do 31 lipca kolejnego roku). Pozostałe umowy na czas określony zostały zawarte na okres dłuższy niż jeden rok akademicki, w każdym przypadku jednak obowiązują do dnia 31 lipca. Dla sześciu osób spośród trzynastu zadeklarowanych do minimum kadrowego Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy.

Poza nauczycielami akademickimi zaliczanymi do minimum kadrowego wizytowanego kierunku, Uczelnia zatrudnia również pracowników na podstawie umów o pracę i umów cywilnoprawnych. Zgodnie z informacjami uzyskanymi podczas wizytacji Gdańska Szkoła Wyższa wspiera rozwój kadry naukowo-dydaktycznej przede wszystkim przez umożliwienie bezpłatnego publikowania artykułów w zeszytach naukowych Uczelni oraz w pracach zbiorowych. W

Wydawnictwie Gdańskiej Szkoły Wyższej publikuje się również prace naukowe zwarte pracowników naukowo-dydaktycznych.

Podsumowując: brak jest podstaw do stwierdzenia, że skład minimum kadrowego na ocenianym kierunku jest stabilny. Należy jednak podkreślić, że liczbowe zmiany składu nie są relatywnie duże, a polityka Władz Uczelni zmierza do wzmocnienia liczbowego składu nauczycieli akademickich o odpowiednich kwalifikacjach i dorobku naukowym. Realizację tej polityki utrudnia słaba kondycja finansowa Uczelni oraz niepewność dotycząca liczebności przyszłych naborów na kierunek „administracja”. Ocenę stabilności składu minimum kadrowego oraz kadry akademickiej prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku osłabia także fakt, że spora część umów o pracę ma charakter umów zawartych na krótki okres (danego roku akademickiego bądź nawet części roku akademickiego). Ponadto należy zauważyć, że część nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku „administracja” prowadzi je na podstawie umowy zlecenia. O powierzeniu prowadzenia zajęć na ocenianym kierunku decyduje formalnie Dziekan Wydziału, jednakże jego decyzje są konsultowane z Władzami Uczelni. Zespół oceniający nie uzyskał od Władz Uczelni i Wydziału informacji o zasadach zatrudniania nauczycieli akademickich, a także powierzenia im zajęć.

Na podstawie przedstawionych informacji oraz rozmów z Władzami Uczelni i Wydziału można uznać, że w obecnej sytuacji Uczelni i malejącego naboru na studia administracyjne (a w związku z tym malejących możliwości finansowania kosztów związanych ze wzmacnianiem kadry akademickiej) prowadzenie spójnej i skutecznej polityki kadrowej zmierzającej do wzmocnienia grupy nauczycieli prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku jest bardzo trudnym zadaniem. Dotyczy to zarówno możliwości zatrudniania nowych nauczycieli akademickich o właściwych kwalifikacjach i dorobku naukowym, jak też wspierania (w tym finansowego) rozwoju własnej kadry akademickiej. Na tym tle należy pozytywnie ocenić aktywność części młodej kadry akademickiej Uczelni, podejmującej starania o uzyskanie zewnętrznych grantów na badania naukowe (Zespołowi oceniającemu przedstawiono trzy takie wnioski), a także finansowe wspieranie udziału nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni w konferencjach naukowych poświęconych administracji publicznej. Pozytywnie należy także ocenić działalność wydawniczą Uczelni, stwarzającą zwłaszcza młodej kadrze akademickiej możliwości publikowania, a konsekwencji spełniania warunków niezbędnych do rozwoju naukowego.

(Załącznik nr 5- Nauczyciele akademicy realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe. Cz. I. Nauczyciele akademicy stanowiący minimum kadrowe. Cz. II. Pozostali nauczyciele akademicy).

W trakcie wizytacji członkowie Zespołu oceniającego dokonali hospitacji czterech zajęć akademickich, w tym trzech w dniu 18 stycznia oraz jednego w dniu 19 stycznia („Prawo administracyjne”, „Organizacja ochrony środowiska”, „Finanse publiczne i prawo finansowe” oraz

„Historia administracji”). Ogólna ocena poziomu merytorycznego zajęć, stosowanych metod dydaktycznych oraz kontaktu między prowadzącym zajęcia a studentami wypada korzystnie. Należy jednak zauważyć, że w przypadku „Organizacji ochrony środowiska” wykładowczyni w trakcie wykładu dokonała jedynie wprowadzenia do części problematyki objętej podręcznikami z zakresu podstaw prawnych i administracji ochrony środowiska – choć należałoby pod koniec semestru oczekiwać merytorycznego zakończenia problematyki objętej wykładem. W przypadku wykładu z „Historii administracji” należałoby natomiast zauważyć, że zajęcia prowadził historyk zgłoszony do minimum kadrowego. Poruszane w trakcie wykładu zagadnienia (tworzenie administracji na Ziemiach Odzyskanych) nawiązywały bardziej do historii politycznej aniżeli do treści tradycyjnie stanowiących zawartość podręczników z zakresu historii administracji.

Opinie przedstawiane przez nauczycieli akademickich podczas spotkania z Zespołem oceniającym, perspektywy rozwoju kierunku i ograniczenia w kontekście misji i strategii Uczelni i Wydziału – na spotkaniu z kadrą akademicką prowadzącą zajęcia na ocenianym kierunku (w dniu 18 stycznia 2014 r., godz. 15-16.30, obecnych 10 nauczycieli akademickich):

Na spotkaniu Zespołu oceniającego z kadrą akademicką prowadzącą zajęcia na ocenianym kierunku często był prezentowany pogląd, że o zasadności powierzenia prowadzenia zajęć w ramach danego przedmiotu powinien decydować tylko dorobek naukowy, ale również dotychczasowe doświadczenie dydaktyczne i praktyczne w prowadzeniu zajęć. Nauczyciele głoszący ten pogląd nie dopuszczali jednak zmiany profilu prowadzonych studiów administracyjnych z ogólnoakademickiego na praktyczny. Pozytywnie wyrażali się o działaniach Władz Uczelni i Wydziału związanych z ocenianym kierunkiem studiów, w tym o woli utrzymania kierunku pomimo niesprzyjających uwarunkowań zewnętrznych oraz malejących możliwości finansowych Uczelni. Nie traktowali także stwierdzonej rozbieżności między realizowaną koncepcją kształcenia na kierunku „administracja” a deklaracjami umieszczenia efektów kształcenia w dwóch obszarach (nauk społecznych i nauk humanistycznych) jako istotnej wady procesu kształcenia skutkującej zwłaszcza nieadekwatnością kadry akademickiej w stosunku do realizowanej koncepcji kształcenia. Ich zdaniem skoro nauczyciele prowadzący przedmioty prawnicze mają już kilkuletnie doświadczenie w prowadzeniu danych zajęć dydaktycznych, to brak odpowiednich kwalifikacji naukowych czy też dorobku naukowego nie powinien być traktowany jako istotna przeszkoda. Ponadto w trakcie spotkania zgłoszono także inne opinie, takie jak:

- 1/ biurokratyzacja działalności naukowej i dydaktycznej współczesnego polskiego szkolnictwa wyższego stanowi istotny czynnik ograniczający rozwój tej działalności; uczelnie w zbyt dużym stopniu podlegają wpływowi Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz instytucji nadzorujących działalność uczelni;
- 2/ przyjęte przez ustawodawcę i administrację szkolnictwa wyższego założenie, że uczelnie prowadząc poszczególne kierunki studiów powinny doprowadzić do osiągnięcia przez studentów założonych efektów kształcenia, nie powinno być interpretowane jako jednostronne zobowiązanie szkół wyższych do zagwarantowania odpowiednich efektów kształcenia. Dużo zależy tu od jakości kandydatów na studia, a także gotowości studentów do realizacji celów procesu kształcenia. Uczelnie dają odpowiednio wykwalifikowaną kadrę akademicką i infrastrukturę wspomagającą proces dydaktyczny, ale reszta odpowiedzialności powinna obciążać studenta. Tymczasem obowiązujące przepisy przerzucają całą odpowiedzialność za osiągnięcie efektów kształcenia na uczelnie;
- 3/ zdaniem obecnych na spotkaniu nauczycieli akademickich Władze Uczelni i Wydziału dobrze rozpoznają potrzeby studentów, w tym studentów ocenianego kierunku. Kadra akademicka, nawet jeśli nie jest zaangażowana bezpośrednio w kształtowanie koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, wspiera działania i decyzje Władz Uczelni i Wydziału;
- 4/ w opinii nauczycieli obecnych na spotkaniu hospitacje zajęć są przeprowadzane, choć są one nieregularne, a ich zbiorcze wyniki nie są znane środowisku akademickiemu. Według innych nauczycieli na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku jest harmonogram hospitacji, jednakże dopuszczalne są też hospitacje z inicjatywy studentów czy też jako reakcja na

sygnały wysyłane przez środowisko akademickie. To właśnie może powodować wrażenie przypadkowości działań hospitacyjnych Władz Wydziału. Jednak zdaniem części nauczycieli wyniki hospitacji nie zawsze muszą wiernie odzwierciedlać poziom kształcenia na danych zajęciach; są one wyrywkowe i szablonowe;

5/ w opinii części nauczycieli podstawowym problemem jest dopasowywanie oferty kierunków studiów i programów studiów w Uczelni do potrzeb rynku pracy w województwie pomorskim. Dobrze więc, że Władze Uczelni powołały do życia Radę Interesariuszy co może mieć pozytywny wpływ na pożądane zmiany koncepcji kształcenia i programów studiów. Pozytywnie należy też ocenić powołanie do życia Klubu Absolwentów Uczelni. Można mieć nadzieję, że udział interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych w kształtowaniu koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku będzie stopniowo się zwiększał, co pozwoli na przetrwanie kierunku „administracja” w niesprzyjającym, zewnętrznym środowisku instytucjonalnym i w sytuacji niekorzystnego rynku pracy dla absolwentów administracji;

6/ jedną z cech lokalnego rynku jest ostra rywalizacja o kandydatów na studia administracyjne. Wydział Zamiejscowy musi tu rywalizować z wieloma uczelniami ze Słupska i okolic (włącznie z Gdańskiem i Koszalinem). Jak na razie, Władze Uczelni i Wydziału dobrze – w opinii nauczycieli – radzą sobie w zabieganiu o kandydatów na studia oraz o drożność studiów administracyjnych. Jednakże zdaniem części nauczycieli uczelnie kształcące administratywistów (w tym Wydział Zamiejscowy GSW) dostarczają kolejnych bezrobotnych, nie potrafiących znaleźć dla siebie miejsca na rynku pracy. Jest to powód do podjęcia ogólnouczelnianej dyskusji nad przyszłością studiów administracyjnych w Uczelni. W tej dyskusji powinno się rozważyć również ilość i jakość kadry akademickiej Uczelni, w tym kwalifikacje profesorów. Przy ocenie tych kwalifikacji powinno się brać pod uwagę nie tylko dorobek naukowy profesorów, ale również ich działalność na rzecz lokalnego środowiska oraz dotychczasowe doświadczenie dydaktyczne. Należy podkreślić także relatywnie dużą aktywność nauczycieli akademickich co do uczestnictwa w konferencjach krajowych i międzynarodowych. Stopień tej aktywności także powinien być przesłanką oceny nauczyciela akademickiego;

7/ system KRK ogranicza możliwości działalności naukowo-dydaktycznej, bowiem obszarowe efekty kształcenia są sformułowane ogólnikowo i w istocie nie nadają się do weryfikacji. Tworzą one szablony, a często w dydaktyce pożądane jest przełamywanie szablonów. Powinno dopuścić się wychodzenie poza treści obszarowe poprzez większą różnorodność efektów kształcenia w odniesieniu do modułów/przedmiotów;

8/ założenie, że jednym z czynników osiągania efektów kształcenia i jakości procesu dydaktycznego są godziny spotkań nauczycieli ze studentami poza zajęciami dydaktycznymi, jest uzasadnione. Nauczyciele akademicy poświęcają więcej czasu na konsultacje ze studentami, nie tylko w formie bezpośredniego kontaktu w godzinach dyżuru w pomieszczeniach Uczelni, ale także poprzez łączność mailową oraz internetową. Tak postępuje coraz większa liczba nauczycieli;

8/ w opinii części nauczycieli powinno się zwiększyć efektywność działań promujących kierunki prowadzone w Uczelni na lokalnym rynku usług w zakresie szkolnictwa wyższego. Ta opinia spotkała się z kontropinią innych nauczycieli, którzy sformułowali dobrą ocenę menedżerskich umiejętności obecnych władz Uczelni i Wydziału.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego: ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Liczba nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na studiach administracyjnych (29) oraz struktura ich kwalifikacji (połowa nauczycieli ma tytuły zawodowe, stopnie naukowe i dorobek naukowy w dziedzinach innych niż dziedzina nauk prawnych kluczowa dla realizowanej koncepcji kształcenia) nie sprzyja osiągnięciu założonych celów i efektów kształcenia na ocenianym kierunku.

2) Dorobek naukowy kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, jest jedynie częściowo adekwatny wobec realizowanego programu kształcenia i założonych efektów kształcenia. Pociąga to za sobą trudności we właściwej obsadzie zajęć, zwłaszcza w odniesieniu do przedmiotów zawierających treści z dyscypliny „Prawo”. Należy jednak podkreślić, że liczba nauczycieli samodzielnych (3) i nauczycieli ze stopniem naukowym doktora (9) zaliczonych do minimum kadrowego spełnia wymogi prawne składu minimum kadrowego dla studiów pierwszego stopnia. Spośród osób zgłoszonych do minimum kadrowego jedynie jeden samodzielny nauczyciel akademicki z tytułem profesora nauk humanistycznych (w zakresie historii) i bez dorobku w dyscyplinach odpowiednich do założonych efektów kształcenia - nie został zaliczony do minimum kadrowego. Trudno jest natomiast ocenić kwalifikacje dydaktyczne kadry prowadzącej zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku z uwagi na to, że nawet nauczyciele nie posiadający stopni naukowych i dorobku odpowiedniego do założonych efektów kształcenia dysponowali kilkuletnim doświadczeniem dydaktycznym w prowadzeniu zajęć o prawniczych treściach programowych, zaś w toku hospitacji stwierdzono, że poziom merytoryczny tych zajęć oraz ich odbiór przez studentów zasługują generalnie na pozytywną ocenę.

3) W obecnej sytuacji Uczelni trudno jest stwierdzić, że Władze Uczelni i Wydziału prowadzą politykę kadrową zapewniającą rozwój naukowy i dydaktyczny, w tym wymianę z uczelniami w kraju i za granicą. Należy jednak zauważyć i docenić wysiłki Władz Uczelni polegające na tworzeniu możliwości publikowania prac naukowych, finansowaniu uczestnictwa w konferencjach krajowych oraz wspieraniu wysiłków o pozyskiwanie zewnętrznych grantów przez młodych nauczycieli akademickich.

V. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych.

Baza dydaktyczna Wydziału Zamiejscowego w Słupsku obejmuje trzykondygnacyjny budynek o kubaturze ok. 20.000 m³. W tym obiekcie Wydział dysponuje:

- a) salami dydaktycznymi wyposażonymi w projektory multimedialne:
 - jedna dla 110 osób,
 - trzy dla 60 osób każda,
 - trzy dla 40 osób każda,
 - cztery dla 30 osób każda,
- b) trzy pracownie informatyczne wyposażone w sprzęt i urządzenia komputerowe dla 20 stanowisk każda;
- c) pomieszczeniem dla celów biblioteki i czytelní;
- d) pomieszczeniem z przeznaczeniem na pokój nauczycielski;
- e) dwoma pomieszczeniami administracyjno-biurowymi z przeznaczeniem na dziekanat.

Budynek ten został udostępniony Wydziałowi na zasadzie „porozumienia o współpracy dydaktycznej” (de iure: umowy najmu). Budynek nie jest oddany do wyłącznej dyspozycji Wydziału. Swoją siedzibę ma w nim kilka szkół rangi gimnazjum i technikum (zespół szkół informatycznych). Dlatego te same pomieszczenia wykorzystywane są zarówno przez dzieci i młodzież uczące się w w/w szkołach (w dni powszednie), jak i przez studentów ocenianego kierunku (w sobotę i niedzielę). Sytuacja taka z pewnością nie pomaga w budowaniu obyczaju i tradycji akademickiej na Wydziale, zmniejsza prestiż kierunku, uniemożliwia poszerzenie formuły kierunku o studia stacjonarne.

W celu zapewnienia realizacji zajęć z wychowania fizycznego została podpisana umowa ze Szkołą Podstawową Nr 7 w Słupsku o udostępnienie sali gimnastycznej dla 200 osób wraz z pomieszczeniami socjalno-bytowymi oraz boiska szkolnego.

Od strony socjalnej, Wydział wyposażony jest słabo. Studenci mają do dyspozycji niewielki bar – sklepik i pokój mający służyć za miejsce spotkań i wypoczynku, jednak w czasie wizytacji ZO pomieszczenie to było mocno zagrazone i dysfunkcjonalne. Przed budynkiem szkoły znajduje się plac parkingowy dla samochodów osobowych.

W opinii studentów budynek jest dostatecznie przystosowany do prowadzenia zajęć dydaktycznych. Należy jednak zauważyć, że jest on słabo przystosowany do potrzeb studentów z niepełno sprawnościami ruchowymi (jest o tym mowa niżej).

Księgozbiór dla kierunku „Administracja” gromadzony jest w następujących zakresach: prawo, prawo administracyjne, samorząd terytorialny, prawo cywilne, prawo finansowe, prawo karne, prawo międzynarodowe, prawo gospodarcze, prawo podatkowe, prawo pracy, prawo socjalne, finanse publiczne, Unia Europejska. Dodatkowo gromadzi się literaturę z zakresu: filozofia, etyka, psychologia społeczna, ubezpieczenia, podatki, negocjacje, nieruchomości, praca, makroekonomia, mikroekonomia, badania społeczne, statystyka, demografia, organizacja i zarządzanie, technologie informacyjne i in., w tym wiele pozycji literatury pięknej.

Jak podniesiono w Raporcie samooceny, „Troską uczelni objęte są kwestie informatyzacji procesu dydaktycznego, właściwego zorganizowania i dostępności zasobów bibliotecznych (oraz ich wielkość). Kompletowany w sposób fachowy księgozbiór umożliwia studiującym wysoki poziom kształcenia. Zbiory biblioteczne są uzupełniane systematycznie o podręczniki i skrypty akademickie oraz publikacje naukowe niezbędne do realizacji programu dydaktycznego”. Istotnie, ZO stwierdził w zasobach biblioteki Wydziału pewną ilość nowych, a nawet najnowszych pozycji literatury przedmiotu, co świadczy o podejmowaniu wysiłków w celu poprawy sytuacji w zakresie zasobów bibliotecznych. Ogólnie biorąc, sytuacja ta nie jest jednak dobra.

Biblioteka Wydziału mieści się w suterenie, pomieszczenia są bardzo ciasne i duszne, warunki pracy zarówno dla pracowników biblioteki, jak i dla studentów, są bardzo słabe. Czytelnia de facto nie istnieje, regał biblioteczny po prostu odgradza niewielką przestrzeń, na której ustawiony jest jeden stolik z komputerem. Brakuje przede wszystkim dostępu do nowoczesnych programów prawnych, niezwykle przydatnych dla kierunków, gdzie znaczną część efektów kształcenia zbudowano w oparciu o nauki prawne i nauki o administracji.

Stan zasobów bibliotecznych dedykowanych dla kierunku „Administracja”, pozostawia nadal niezwykle szerokie pole do uzupełniania i poszerzania. Biblioteka Wydziału dysponuje 3.200 woluminów, ale ZO stwierdził, że znaczna część pozycji zgromadzonej literatury nie wiąże się tematycznie z kierunkiem studiów. Wszystkie zasoby bibliotecznej GSW liczą 8.600 woluminów. Stan zasobu czasopism jest niezadowolający, zasób czasopism dostępnych na miejscu stanowiły przypadkowe, pojedyncze egzemplarze z różnych roczników ok. 10 różnych tytułów.

W ramach wizytacji sprawdzono dostępność pozycji literatury naukowej zalecanych studentom. Dokonano losowego wyboru 5 kart przedmiotów. Sprawdzano zarówno dostępność pozycji literatury na miejscu (w wizytowanym Wydziale), jak i w bibliotece głównej Uczelni (z siedzibą w Gdańsku).

1. Przedmiot: **„Organizacja zamówień publicznych”**. Brak w zasobach biblioteki pozycji literatury podstawowej: O. Lissowski „Zarządzanie publiczne i zamówienia publiczne”, Poznań 2009, czyli jednego z dwóch zalecanych podręczników. Drugi jest dostępny, ale tylko w bibliotece głównej. Spośród 3 pozycji literatury uzupełniającej nie była dostępna ani jedna.

2. Przedmiot: **„Technologia informacyjna”**. Spośród 6-ciu pozycji literatury podstawowej dostępna była tylko jedna (K. Pikoń „ABC Internetu”, W-wa 2007). Dostępna była na miejscu. Spośród 6 pozycji literatury uzupełniającej dostępne były tylko, wskazane pod pozycją 6, czasopisma komputerowe (na miejscu). Pozostałych pozycji brak.

3. Przedmiot: **„Statystyka z demografią”**. Spośród trzech pozycji literatury podstawowej dostępna była tylko jedna (Z. Holzer „Demografia”, W-wa 2003). Dostępna była w bibliotece głównej. Spośród 4 pozycji literatury uzupełniającej dostępna była tylko jedna (M. Sobczyk „Elementy statystyki i demografii, W-wa 1982). Dostępna była na miejscu. Pozostałych pozycji brak.

4. Przedmiot: **„Ekonomia”**. Spośród 5-ciu pozycji literatury podstawowej dostępna była tylko jedna (P. Samuelson, W. Nordhaus „Ekonomia”, W-wa 2012). Dostępna była na miejscu. Spośród 5 pozycji literatury uzupełniającej dostępna była tylko jedna (G. Callahan „Ekonomia dla normalnych ludzi”, W-wa 2012). Dostępna była w bibliotece głównej. Pozostałych pozycji brak.

5. Przedmiot: **„Gospodarka komunalna”**. Brak w zasobach biblioteki pozycji literatury obowiązkowej: M. Bałdyga „Gospodarka komunalna”, Ostrołęka 2004 oraz W. Radecki „Ustawa o odpadach. Komentarz”, Warszawa 2008. Pozostałe 3 pozycje literatury podstawowej były dostępne: jedna na miejscu, dwie w bibliotece głównej. Spośród 5-ciu pozycji literatury uzupełniającej brakowało M. Czechowicz, M. Dytczak „Wybrane problemy gospodarki i polityki komunalnej w Polsce”, Warszawa 1997 oraz czasopisma „Gospodarka Komunalna”. Pozostałe 3 pozycje literatury uzupełniającej były dostępne: jedna na miejscu, dwie w bibliotece głównej.

Reasumując, w większości przypadków w zasobach bibliotecznych brakowało którejś z pozycji literatury zalecanej kartą przedmiotu. Wspomniane braki wynikają niewątpliwie po części z faktu, iż zasoby biblioteczne adekwatne do treści kształcenia na kierunku „Administracja” są nadal tworzone, jednak brak dostępności - w przypadku wszystkich skontrolowanych kart przedmiotów - podstawowych pozycji literatury, musi budzić poważne zastrzeżenia. Bez wątpienia, biblioteka Wydziału w Słupsku wymaga pilnego przeniesienia do innych, przestronniejszych pomieszczeń, wzmocnienia pod względem środków finansowych przeznaczanych na prenumeratę czasopism i nowe pozycje książkowe, zaopatrzenia w stanowisko do pracy z programem prawniczym.

W opinii studentów oferowany przez uczelnianą bibliotekę jest wystarczający. Jest on ponadto sukcesywnie poszerzany o kolejne podręczniki akademickie poszerzane przez wykładowców. W rezultacie literatura podstawowa i uzupełniająca jest – zdaniem studentów – wystarczająca. Dodatkowo studenci mogą korzystać z zasobów bibliotecznych Biblioteki Publicznej w Słupsku oraz Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Słupsku. Pytani o to, czy rzeczywiście korzystają z tych bibliotek i znajdują tam potrzebną literaturę podstawową i uzupełniającą, udzielili odpowiedzi twierdzącej.

Studenci korzystają z możliwości odbycia praktyki w różnych instytucjach regionu, w większości są to urzędy organów administracji publicznej lub inne struktury wykonujące zadania publiczne (np. Urząd Gminy Kołczygłowy, Urząd Gminy Studzienice, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lęborku i in.) częściowo zaś przedsiębiorcy prywatni. Biorąc pod uwagę niewielką liczbę studentów kierunku odbywających corocznie praktyki, baza instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne oraz prawidłowość doboru miejsc odbywania praktyk nie budzi zastrzeżeń.

Infrastruktura dydaktyczna przystosowana jest do potrzeb studentów niepełnosprawnych w minimalnym stopniu. Przed wejściem głównym znajduje się podjazd dla wózków, toalety wyposażone są w urządzenia ułatwiające czynności osobom z dysfunkcją ruchu. W budynku nie ma żadnych urządzeń, które umożliwiłyby przedostanie się na wyższe kondygnacje osobom z dysfunkcją ruchu. Brakuje wyposażenia ułatwiającego poruszanie się i korzystanie z zasobów Wydziału osobom niedowidzącym, słabo słyszącym, itd. Zajęcia na kierunku „administracja” odbywają się w salach na różnych piętrach, co w przypadku studentów z niepełnosprawnością ruchową może stanowić duże utrudnienie w przemieszczaniu się z zajęć na zajęcia. W budynku brak jest windy do wykorzystania przez studentów, a także innych urządzeń umożliwiających łatwe komunikowanie się między poszczególnymi salami wykorzystywanymi na potrzeby dydaktyczne. Podczas spotkania studenci wskazywali, że dotychczas w grupach wykładowych i ćwiczeniowych nie było studentów o wysokim stopniu niepełnosprawności ruchowej. Studenci z lekkim stopniem niepełnosprawności korzystali natomiast z pomocy kolegów i przemieszczanie się z zajęć na zajęcia nie było dla nich istotnym utrudnieniem.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego: CZEŚCIOWO

Baza dydaktyczna Wydziału Zamiejscowego w Słupsku obejmuje trzykondygnacyjny budynek o kubaturze ok. 20.000 m³. Budynek ten został udostępniony Wydziałowi na zasadzie „porozumienia o współpracy dydaktycznej”. Budynek nie jest oddany do wyłącznej dyspozycji Wydziału: swoją siedzibę ma w nim kilka szkół rangi gimnazjum i technikum (zespół szkół informatycznych). Sytuacja taka z pewnością nie pomaga w budowaniu obyczaju i tradycji akademickiej na Wydziale, zmniejsza prestiż kierunku, uniemożliwia poszerzenie formuły kierunku o studia stacjonarne. Od strony socjalnej, Wydział wyposażony jest słabo. Biblioteka Wydziału mieści się w suterenie, pomieszczenia są bardzo ciasne i duszne, warunki pracy zarówno dla pracowników biblioteki, jak i dla studentów, są bardzo słabe. Biblioteka Wydziału wymaga pilnego przeniesienia do innych, przestronniejszych pomieszczeń, wzmocnienia pod względem środków finansowych przeznaczanych na prenumeratę czasopism i nowe pozycje książkowe, zaopatrzenia w stanowisko do pracy z programem prawniczym. Baza instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne oraz prawidłowość doboru miejsc odbywania praktyk nie budzi zastrzeżeń. Infrastruktura dydaktyczna przystosowana jest do potrzeb studentów niepełnosprawnych tylko w minimalnym stopniu.

W świetle powyższych zastrzeżeń należy uznać, że baza dydaktyczna Wydziału częściowo zapewnia możliwość realizacji założonych celów dydaktycznych i efektów kształcenia, jednakże z wyłączeniem studentów niepełnosprawnych z uwagi na trudności w ich uczestnictwie w procesie dydaktycznym. Ponadto niedostateczne są zarówno wyposażenie biblioteki w materiały niezbędne do studiowania treści objętych studiami administracyjnymi, jak też infrastruktura biblioteczna.

VI. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów.

Choć w przypadku oceny programowej studiów prowadzonych na poziomie I stopnia, kryterium 6 (badania naukowe) nie jest obligatoryjne, to jednak należy także wspomnieć o

badaniach naukowych, jakie prowadzone są na ocenianym kierunku, Wydziale i Uczelni. W ocenie ZO, wysiłki władz Uczelni na rzecz rozwoju badań naukowych, jak na skalę Uczelni (nie należy ona do największych w regionie) przynoszą nad wyraz pozytywne rezultaty.

W GSW są prowadzone badania naukowe związane z obszarem kształcenia właściwym dla kierunku administracja, zaś Uczelnia stworzyła materialne warunki dla publikacji osiągnięć badawczych jej pracowników i studentów, realizowane przez jej Wydawnictwo w postaci Zeszytów Naukowych i Zeszytów Studenckich, jak i finansowaniu udziału lub organizowania własnych konferencji tematycznych, w tym oddzielnie dla studentów GSW. Animatorem działalności naukowej na ocenianym kierunku jest przede wszystkim Katedra Nauk Społecznych i Administracyjnych.

Dotychczas zostały wydane m.in. następujące artykuły naukowe pracowników Katedry Nauk Społecznych i Administracyjnych: „*Jednostki pomocnicze radzieckiej administracji wojennej na Pomorzu Zachodnim w 1945 r.*”, praca zbiorowa, w: Wybrane problemy społeczno-gospodarcze i zarządzania w administracji, 2011; „*Biogeochemiczne uwarunkowania reakcji antyoksydacyjnych u ludzi wobec stresu środowiskowego*”, praca zbiorowa, w: Globalizacja a problematyka ochrony środowiska, 2010; „*Ekofizjologiczne uwarunkowania niklu i glinu w środowisku naturalnym*”, praca zbiorowa, w: Globalizacja a problematyka ochrony środowiska, 2010 i in.

Pracownicy naukowo-dydaktyczni i dydaktyczni zatrudnieni na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku biorą udział w konferencjach naukowych organizowanych przez Gdańską Szkołę Wyższą, nawiązujących tematycznie do efektów kształcenia na kierunku studiów, m.in. takich jak:

- Auditing energetyczny i wykorzystanie energii odnawialnej w ramach bezpieczeństwa energetycznego i ochrony środowiska (29 maja 2011 r.),
- Rola informacji statystycznej w funkcjonowaniu administracji publicznej i gospodarczej (11 czerwca 2011 r.), wspólnie z Polskim Towarzystwem Demograficznym Oddział w Gdańsku oraz Urzędem Statystycznym w Gdańsku; efektem tej konferencji jest praca zbiorowa pod tym samym tytułem wydana przez Wydawnictwo GWSA,
- Administracja publiczna i jej działanie w dobie XXI w. (7 lipca 2011 r.), zorganizowaną przez Koło Naukowe Prawa Administracyjnego Ius Publicum pod patronatem naukowym Katedry Nauk Administracyjnych; konferencja składała się z dwóch sesji, z których sesja I poświęcona była zagadnieniom materialno-prawnym, a sesja II zagadnieniom proceduralnym; zaprezentowane w ramach konferencji wystąpienia miały na celu zobrazowanie zachodzących zmian w poszczególnych dziedzinach administracyjnego prawa materialnego oraz przybliżenie problematyki administracyjnej procedury jurysdykcyjnej, egzekucyjnej i sądowo-administracyjnej,
- konferencja studencka – okrągły stół pt. Administracja publiczna wczoraj i dziś (17 września 2011 r.),
- studencka konferencja naukowa pt. Kreowanie administracji sprawnej i przyjaznej (26 maja 2012 r.), zorganizowana przez Koło Naukowe Prawa Administracyjnego Ius Publicum,
- studencka konferencja naukowa pt. Administracja publiczna – różnorodność i zakres działania (25 maja 2013 r.), zorganizowana przez Koło Naukowe Prawa Administracyjnego Ius Publicum i in.

Z informacji przedstawionych przez władze GSW wynika, że w celu rozwijania działalności naukowej swych pracowników i studentów, nawiązała ona w tym zakresie współpracę z takim instytucjami naukowymi, gospodarczymi i kulturalnymi jak: Akademia Krakowska im Frycza Modrzewskiego w Krakowie, Związek Banków Polskich w Warszawie, Centrum Prawa Bankowego i Informacji w Warszawie, Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor w Warszawie, Stowarzyszenie Współpracy Polska – Wschód, Pomorski Oddział Wojewódzki, Polską akademią Nauk IMP im. R. Szewalskiego w Gdańsku, Bałtycki Klaster Energetyczny, Polskie Towarzystwo Demograficzne Oddział w Gdańsku, Urząd Statystyczny w Gdańsku, PTTK Oddział Regionalny w Gdańsku, Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku, oraz Rosyjski Ośrodek Nauki i Kultury w

Gdańsku. Podstawowymi formami tej współpracy są: organizowanie wspólnych tematycznych konferencji naukowych wraz prezentacją referatów pracowników i studentów GSW. Niewątpliwym walorem tych form współpracy jest aktywizacja środowiska nauczycieli akademickich oraz studentów GSW.

Badania naukowe finansowane są ze środków własnych GSW. W latach 2010-2013 Uczelnia przeznaczyła na publikacje własne i konferencje ogółem 363.341,86 zł. Na tle dość znaczącej aktywności kadry naukowej Uczelni, nieco dziwi brak poddania się przez Uczelnię ocenie parametryzacyjnej, która mogłaby przynieść uzyskanie kategorii oraz dostęp do dotacji na badania statutowe.

VII. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię.

- 1) Zasady rekrutacji na kierunek „administracja” na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku GSW określone zostały Regulaminem studiów w GSW oraz uchwałą Rady Naukowo – Dydaktycznej GSW nr 15/11 z 15 grudnia 2011 r. „Zasady i tryb przyjmowania na studia”. W myśl przepisów powołanej wyżej uchwały, rekrutacja kandydatów na studia na kierunku „administracja” w GSW prowadzona jest dwa razy do roku: na semestr zimowy i semestr letni. Na semestr zimowy rekrutacja dotyczy studiów prowadzonych w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, zaś na semestr letni – tylko na studia prowadzone w trybie niestacjonarnym. Warunkiem uruchomienia studiów w danym semestrze jest zebranie podczas rekrutacji grupy kandydatów nie mniejszej niż 30 osób, przy czym kanclerz Uczelni może podjąć decyzję o uruchomieniu kierunku dla mniejszej liczby kandydatów. Brak jest postanowień określających górną granicę liczebności kierunku i zapewnienia w razie jego przekroczenia sposobu uzupełniania kadry dydaktycznej. O przyjęciu na studia decyduje kolejność zgłoszeń kandydatów, zaś limit miejsc, jak i wysokość opłat wpisowego i sposób jego wnoszenia ustala Kanclerz GSW. Warunkiem przyjęcia kandydata na studia w GSW jest złożenie świadectwa dojrzałości w oryginale lub odpisie, czterech jednakowych fotografii, wypełnionej ankiety osobowej kandydata, oraz dowód wpłaty wpisowego. Wszystkie dokumenty należy złożyć osobiście w dziekanacie Uczelni, brakuje możliwości przeprowadzania rekrutacji w systemie elektronicznym.

Odnosnie warunków i procesu rekrutacji zauważyć należy, ze względu na odstąpienie przez Uczelnię od możliwości rekrutacji konkursowej na rzecz rekrutacji opartej na kryterium kolejności zgłoszeń, dobór kandydatów na studia administracyjne nie uwzględnia żadnych innych kryteriów weryfikujących wstępnie ich wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia na kierunku „administracja” zakładanych efektów. W rezultacie ocenie zdolności rekrutacyjnej kandydatów na kierunek „administracja” w GSW podlegają wyłącznie przesłanki formalne, ograniczone jedynie do legitymowania się świadectwem dojrzałości, bez względu na profil ukończonej szkoły średniej i wybranych przez nich rodzajów i poziomów przedmiotów maturalnych.

Przy ocenie, czy zasady rekrutacji umożliwiają dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia należy wziąć pod uwagę oczekiwania względem predyspozycji studentów kierunku oraz jego absolwentów. W przypadku kierunku „Administracja”, predyspozycje kandydata do studiów na tym

kierunku wynikają przede wszystkim z posiadania wykształcenia ogólnego na poziomie średnim i do takiego wykształcenia dostosowane są efekty kształcenia określone dla kierunku. Absolwent kierunku „Administracja” powinien wykazywać kwalifikacje przede wszystkim do pracy w urzędzie tzw. organu administracji właściwości ogólnej, co zakłada m.in. pracę na różnych stanowiskach i przy bardzo różnych zadaniach, związanych ze zmieniającymi się zadaniami organu administracyjnego, a – z drugiej strony – nie wymagającej wiedzy specjalistycznej, jak np. wiedza z zakresu rachunkowości, geodezji, czy nauk o zdrowiu. Pracę na takich stanowiskach wykonują osoby o adekwatnym wykształceniu. Natomiast absolwent kierunku administracja powinien wykazywać biegłość przede wszystkim w zakresie procedur związanych z wykonywaniem zadań publicznych, właściwego stosowania prawnych form działania administracji, uczestniczenia w działaniach organizacyjnych i czynnościach materialno – technicznych. Stosowane do tego kwalifikacje nabywa w trakcie studiów, a predyspozycje do ich uzyskania wynikają z wykształcenia ogólnego. Biorąc zatem pod uwagę treść powołanej wyżej uchwały można stwierdzić, iż zasady rekrutacji umożliwiają pozyskanie kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów. Odrębną kwestią pozostaje natomiast to, iż zasady rekrutacji nie dają podstawy do wyselekcjonowania kandydatów posiadających optymalne predyspozycje do studiowania na kierunku.

Należy jednak dodać, iż zasady rekrutacji określone przez Uczelnię nie odbiegają od rozwiązań typowych, przyjmowanych przez wiele innych szkół wyższych, dla kierunków „Administracja”. Jako mankament zasad rekrutacji należy wskazać brak uregulowań określających górny pułap rekrutacji, oraz powierzenie kwestii zmniejszania i zwiększania limitu przyjęć kandydatów na dany kierunek Kanclerzowi GSW, z pominięciem organów kolegialnych Uczelni. Przyjęcie takiego rozwiązania może mieć wpływ na brak uwzględniania związku liczby rekrutowanych studentów z potencjałem dydaktycznym jednostki i jakością prowadzonego przez nią procesu kształcenia na kierunku „administracja”.

Zasady rekrutacji zostały sformułowane w sposób uniemożliwiający dyskryminację jakiegokolwiek grupy kandydatów na studia.

- 2) W opinii studentów system oceny osiągnięć studentów zawiera standardowe wymagania, zapewnia przejrzystość kryteriów ocennych oraz stymuluje studentów do efektywnego studiowania. Warunki i kryteria zaliczania przedmiotów oraz semestrów studiów są zawarte w dokumentach dostępnych dla studentów (karty przedmiotowe, Regulamin studiów oraz zarządzenia Dziekana). Ponadto zasady zaliczania zajęć i poszczególnych przedmiotów są przedstawiane przez prowadzącego zajęcia na pierwszych zajęciach. Według studentów pozycje wskazane jako podstawowa literatura są bez przeszkód dostępne w uczelnianej bibliotece, jednakże są problemy z literaturą uzupełniającą. Często jedynym sposobem na dotarcie do zalecanej literatury jest kserowanie. Niekiedy wykładowcy przynoszą na zajęcia fragmenty literatury uzupełniającej w postaci kserokopii i są one w ten sposób dostępne dla studentów uczestniczących w zajęciach. Zaliczenia zajęć dydaktycznych są przeprowadzane w różnej formie: egzaminów, testów, zaliczenia pisemnego i ustnego, ćwiczeń praktycznych, prac projektowych itp. Pozwalają one zdaniem studentów na względnie obiektywne formułowanie ocen

sprawdzających przede wszystkim wiedzę, ale częściowo także umiejętności i pożądane kompetencje społeczne.

- 3) W obecnej sytuacji studenci ocenianego kierunku nie mają możliwości studiowania na uczelniach zagranicznych w ramach procesu kształcenia realizowanego w GSW. Władze Uczelni i Wydziału planują podjęcie działań zmierzających do zmiany tego niekorzystnego dla studentów stanu rzeczy. Struktura programu kształcenia oraz organizacja procesu dydaktycznego jest dostosowana do swoistości studiów niestacjonarnych (zaocznych, realizowanych w systemie zjazdowym). Większość studentów administracji pracuje zawodowo i utrzymuje rodziny, w związku z czym nie jest zainteresowana dłuższymi wyjazdami zagranicznymi. Taka sytuacja nie sprzyja krajowej i międzynarodowej mobilności studentów ocenianego kierunku.
- 4) W opinii studentów funkcjonujący w Uczelni i na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku system pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyja generalnie rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów oraz osiąganiu założonych efektów kształcenia. System ten w skali Uczelni jest dobrze zorganizowany i funkcjonuje przy dużym udziale samych studentów. Działalność dziekanatu jest dostosowana do potrzeb studentów niestacjonarnych i nastawiona na ich sprawną i efektywną obsługę w czasie zjazdów. Godziny otwarcia dziekanatu są odpowiednie do organizacji zajęć w czasie zjazdów, a jakość obsługi została przez studentów oceniona wysoko zarówno pod względem trafności merytorycznej usług, jak też dostępności i szybkości rozwiązywania studenckich problemów. Nauczyciele prowadzący zajęcia dydaktyczne i seminaria dyplomowe są również dostępni w trakcie zjazdów, a ponadto zostali zobowiązani do regularnych kontaktów ze studentami także poza zjazdami. Studenci znają swoich opiekunów (opiekunów zorganizowanych grup studenckich), jednakże nie utrzymują z nimi stałego kontaktu. Przyjętym sposobem rozwiązywania problemów i wątpliwości związanych z procesem kształcenia jest zgłaszanie tych problemów starostom poszczególnych grup studenckich lub bezpośrednio ich kierowanie do Dziekana Wydziału.

Poprawy – zdaniem studentów – wymaga internetowa strona Uczelni i Wydziału. Zawiera ona mało informacji potrzebnych studentom; większość tych informacji studenci uzyskują od innych studentów, dzięki aktywności studentów bądź bezpośrednio w Dziekanacie. Sytuacja ta powinna się zmienić poprzez wyznaczenie osób odpowiedzialnych za wprowadzanie i aktualizowanie informacji na stronie internetowej Uczelni, a także poprzez wyodrębnienie linków do informacji o poszczególnych kierunkach studiów (w tym do kierunku „administracja”) i stałe odświeżanie zawartych tam informacji potrzebnych studentom. Tam też powinny być zamieszczone karty przedmiotowe do przedmiotów realizowanych na poszczególnych kierunkach. Zdaniem studentów informacje zawarte w kartach przedmiotowych dostarczają studentom wystarczającej wiedzy o zasadach i kryteriach zaliczania danego przedmiotu. Studenci zwrócili uwagę na pewne problemy związane z dostępnością niektórych pozycji literatury uzupełniającej. Literatura ta powinna być nabywana przez bibliotekę uczelnianą i dostępna dla studentów, a ponadto wykładowcy powinni zapewniać w trakcie zajęć dostęp do

trudno dostępnych pozycji (poprzez dostarczanie skserowanych materiałów na poszczególne zajęcia).

Pomoc materialna dla studentów została oceniona przez studentów jako zadowalająca. Problemem jest nie tyle funkcjonowanie mechanizmu podziału świadczeń, ile wielkość kwot finansowych, jakimi dysponuje Uczelnia. Podziału dotacji ze środków funduszu pomocy materialnej dokonuje Wydziałowa Komisja Stypendialna, powołana i działająca zgodnie z art. 175 ust. 4 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Skład Komisji spełnia wymogi ustawowe. Regulamin funduszu pomocy materialnej obejmuje wszystkie świadczenia pomocy materialnej wymagane ustawowo. Odwołania od decyzji stypendialnych rozpatruje uczelniana Komisja odwoławcza. Kwoty stypendiów Rektora dla najlepszych studentów są – zdaniem studentów – odpowiednio wysokie wobec nakładu pracy studenta włożonego w osiągnięcie odpowiednich wyników w nauce. Wysokość stypendiów socjalnych i specjalnych oraz rektorskich jest zatwierdzana przy odpowiednim udziale i zgodzie przedstawicieli samorządu studenckiego. Treść regulaminu świadczeń socjalnych w zakresie ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej jest zgodna z przepisami prawa oraz dostępna dla studentów (w Dziekanacie oraz na stronie internetowej Uczelni). Wątpliwości budzi jedynie brak w regulaminie jednoznacznych zasad punktowania osiągnięć sportowych, artystycznych i naukowych studentów Uczelni w ubieganiu się o świadczenia materialne.

Na spotkaniu z Zespołem oceniającym studenci wyrażali generalnie pozytywne opinie o jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Pozytywnie oceniali opiekę dydaktyczną nad poszczególnymi studentami, a także wysiłki wykładowców zmierzające do poprawy efektywności studiowania. Zdaniem studentów funkcjonujący w Uczelni i na Wydziale mechanizm rozstrzygania skarg i rozpatrywania wniosków zgłaszanych przez studentów jest odpowiedni i efektywny. Skarg tych jest niewiele i są one rozpatrywane przede wszystkim przez Dziekana Wydziału. Postawa Dziekana wobec studentów jest życzliwa i nakierowana na merytoryczne załatwienie spraw studenckich. Część postulatów i wniosków o szerszym zasięgu jest załatwiana na poziomie uczelnianym poprzez spotkania przedstawicieli studentów z Władzami Uczelni (w tym zwłaszcza z Prorektorem ds. studenckich). Jako mocne strony procesu kształcenia studenci wskazali dobrze wykwalifikowaną kadrę dydaktyczną oraz dobry kontakt nauczycieli ze studentami zarówno w trakcie zajęć i seminariów dyplomowych, jak też w ramach konsultacji i innych form wsparcia dydaktycznego studentów. Relacje student-nauczyciel akademicki ocenili jako partnerskie i otwarte na oczekiwania studentów. Podczas spotkania z Zespołem oceniającym studenci nie zgłaszali problemów związanych z dostępnością wykładowców, terminowością odbywanych zajęć dydaktycznych itp.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego: ZNACZĄCO

- 1) Zasady rekrutacji umożliwiają pozyskanie kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia, natomiast nie dają podstawy do wyselekcjonowania**

kandydatów posiadających optymalne predyspozycje do studiowania na kierunku. Przyjęte dla ocenianego kierunku zasady rekrutacji nie zawierają regulacji dyskryminujących określone grupy kandydatów. Wątpliwość budzi powierzenie ustalania górnej i odstępstwa od wyznaczonej dolnej wysokości rekrutacji kandydatów organowi jednoosobowemu – kanclerzowi Uczelni. Ze względu na związek liczby kandydatów z potencjałem dydaktycznym kierunku, kompetencja taka powinna należeć do organów kolegialnych wydziału prowadzącego kierunek lub Senatu Uczelni, w którym są reprezentowani z głosem stanowczym jego przedstawiciele.

- 2) System oceny osiągnięć studentów zawiera standardowe rozwiązania i zapewnia obiektywizm formułowanych ocen.
- 3) W obecnej sytuacji Uczelni należy stwierdzić brak mobilności studentów zarówno w skali kraju, jak też w odniesieniu do kontaktów z zagranicznymi uczelniami. Studenci nie są zainteresowani wyjazdami zagranicznymi, zaś Władze Uczelni i Wydziału dopiero rozważają odpowiednie rozwiązania zmierzające do nawiązania trwałych więzów z uczelniami krajowymi i zagranicznymi prowadzącymi studia administracyjne, a także do motywowania własnych studentów do semestralnych lub dłuższych wyjazdów do krajowych i zagranicznych uczelni.
- 4) Przyjęte w Uczelni i na Wydziale rozwiązania w zakresie pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyjają rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów.

VIII. Czy Wydział prowadzący oceniany kierunek studiów rozwija wewnętrzny system zapewniania jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów?

- 1) Na Wydziale są podejmowane działania mające na celu doskonalenie jakości kształcenia, których podstawą jest zarządzenie Rektora Nr 35/11 z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie wprowadzenia Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia w Gdańskiej Wyższej Szkole Administracji. System ten dotyczy całej Uczelni, obejmując jej wszystkie podstawowe jednostki organizacyjne. Zgodnie z przedstawioną dokumentacją oraz informacjami zawartymi w raporcie samooceny i uzyskanymi podczas wizytacji, do zadań systemu należy:
 - stałe monitorowanie i podnoszenie jakości kształcenia w Gdańskiej Szkole Wyższej,
 - podniesienie rangi pracy dydaktycznej,
 - tworzenie jednoznacznych procedur oceny metod i warunków kształcenia oraz programów studiów,
 - informowanie społeczeństwa, w szczególności uczniów szkół średnich, kandydatów na studia, pracodawców oraz administracji państwowej i samorządowej, o metodach oceny jakości kształcenia i poziomie wykształcenia absolwentów.

W zakresie Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia funkcjonującego w Gdańskiej Szkole Wyższej ww. zadania realizowane są poprzez:

- monitorowanie standardów akademickich,
- ocenę procesu nauczania,
- ocenę jakości i warunków prowadzenia zajęć dydaktycznych,
- ocenę dostępności informacji na temat kształcenia,
- ocenę warunków socjalnych studentów,
- monitorowanie losów zawodowych absolwentów Gdańskiej Szkoły Wyższej ,
- zbieranie opinii absolwentów o przebiegu odbytych studiów,
- zbieranie opinii pracodawców o poziomie przygotowania zawodowego studentów Gdańskiej Szkoły Wyższej,
- wypracowanie instrumentów służących do realizacji powyższych punktów.

Od 2009 r., w Gdańskiej Szkole Wyższej funkcjonuje Zespół do spraw stałego podnoszenia jakości kształcenia, którego skład powiększono uchwałą Senatu Nr 16/2012 z dn. 21 grudnia 2012 r., o przedstawicieli samorządu studentów - po 1 jednym z każdego Wydziału. Zespół składa okresowe informacje ze swojej działalności Senatowi oraz Rektorowi.

Uczelnia posiada zwarty dokument, zatytułowany „Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia w Gdańskiej Szkole Wyższej”, liczący 50 stron. Dokument składa się ze statutu systemu, liczącego 17 paragrafów, zasad wprowadzonych zarządzeniem nr 5/2013 Rektora Gdańskiej Szkoły Wyższej z dnia 30 kwietnia 2013 r., w sprawie wprowadzenia systemu weryfikacji efektów kształcenia, stanowiących integralną część wewnętrznego systemu zapewniania jakości, oraz sześciu załączników będących procedurami dotyczącymi metod badania i oceny poszczególnych czynników wpływających na jakość kształcenia, wraz z wzorami kwestionariuszy ankietowych, które stanowią dokumentację systemu. Wśród procedur wykorzystywanych

w odniesieniu do wizytowanego kierunku studiów należy wskazać:

- ocenę zajęć dydaktycznych,
- ocenę pracy nauczyciela akademickiego (oceniającymi są: dziekan wydziału, kierownik katedry, administracja w tym dziekanat, biblioteka i wydawnictwo),
- hospitacje zajęć,
- podsumowanie oceny pracy nauczyciela akademickiego,
- badanie satysfakcji absolwenta,
- badanie opinii absolwenta o ukończonych studiach.

Za realizację wymienionych procedur i wykorzystanie wyników ocen i opinii w procesie doskonalenia jakości kształcenia odpowiadają dziekani wydziałów. Ponadto Senat Gdańskiej Szkoły Wyższej oraz rady poszczególnych wydziałów zostały zobligowane aby przynajmniej raz w roku akademickim poświęcić jedno ze swoich posiedzeń zagadnieniom doskonalenia jakości kształcenia na wydziałach, wykorzystując w tym zakresie informacje zgromadzone w wyniku

stosowania wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Należy podkreślić również, że przedstawicielstwo studentów w organach kolegialnych jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie z obowiązującymi w Gdańskiej Szkole Wyższej regulacjami wyniki procesu ankietyzacji i hospitacji zajęć dydaktycznych oraz inne informacje personalne dotyczące procesu zapewniania jakości kształcenia pozostają dostępne do wiadomości Władz Uczelni oraz Wydziału. Natomiast ogólne wyniki oceny nauczycieli akademickich są przekazywane Samorządowi studenckiemu oraz udostępniane wszystkim studentom do wglądu w Bibliotece oraz Dziekanacie.

Na podstawie powyższych ustaleń można stwierdzić, że oceny i analizy osiągniętych efektów kształcenia na ocenianym kierunku są dokonywane rzadko, ale regularnie, w ramach uczelnianego systemu doskonalenia jakości kształcenia. Niepełna jest efektywność tego systemu z uwagi na to, że wyniki ocen i analiz wynikających z hospitacji, ankiet ewaluacyjnych oraz innych instrumentów badania jakości kształcenia nie są udostępniane interesariuszom wewnętrznym dla zapewnienia ich rzeczywistego wpływu na proces decyzyjny w zakresie poprawiania jakości kształcenia (otrzymują oni jedynie część tych wyników i tylko do wglądu).

- 2) Czy w procesie zapewniania jakości i budowy kultury jakości kształcenia uczestniczą pracownicy, studenci, absolwenci oraz interesariusze zewnętrzni?

Na podstawie przedstawionej dokumentacji oraz informacji uzyskanych podczas wizytacji należy ocenić, że Uczelnia podjęła działania mające na celu włączenie w proces zapewniania jakości kształcenia interesariuszy zewnętrznych tj. absolwentów, przedstawicieli pracodawców. Wśród działań mających na celu sformalizowanie tych działań należy wskazać utworzenie Rady Interesariuszy. W skład Rady poza przedstawicielami kierunku oraz studentami włączeni zostali zarówno lokalni przedsiębiorcy jak i przedstawiciele samorządu terytorialnego oraz absolwenci. Jednoznaczna ocena skuteczności działań Rady nie jest obecnie możliwa ze względu na krótki czas funkcjonowania tego gremium. Na podstawie uzyskanych podczas wizytacji informacji oraz udostępnionych dokumentów, należy wskazać, że dotychczas przedmiotem obrad były opinie przedsiębiorców dotyczące programów kształcenia oraz przedmiotów fakultatywnych, w kontekście potrzeby dostosowania edukacji do specyfiki rynku pracy. Zaproponowano również przeprowadzenie analizy i badań rynku pracy na przykładzie absolwentów Gdańskiej Szkoły Wyższej.

Udział interesariuszy wewnętrznych w procesie zapewnienia jakości kształcenia oraz aktywizacji uczestników i beneficjentów procesu kształcenia do podnoszenia jego jakości, wyraża się w realizacji procedur tego systemu np. wypełnianie kwestionariuszy ankietowych dotyczących

oceny nauczycieli akademickich przez Dziekana Wydziału, Kierownika Katedry, pracowników administracji w tym dziekanatu oraz biblioteki i wydawnictwa. Analogicznie studenci wypełniają kwestionariusze oceny zajęć dydaktycznych. Ponadto w odniesieniu do studentów należy zaznaczyć, że udział tej grupy wewnętrznych w procesie zapewniania jakości ma niewątpliwie zinstytucjonalizowany wymiar. Przedstawiciele tej grupy interesariuszy wchodzi w skład Senatu oraz Rady Wydziału zgodnie z art. 61 ust. 3 oraz art. 67 ust. 4 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym. Dodatkowo przedstawiciele studentów od 21 grudnia 2012 r., posiadają reprezentantów w Zespole do spraw stałego podnoszenia jakości kształcenia.

W opinii studentów ocenianego kierunku funkcjonujące na Wydziale rozwiązania w zakresie zapewniania jakości kształcenia są częścią uczelnianego systemu wspierania jakości kształcenia i nie mają charakteru autonomicznego. Głównym narzędziem tego systemu są ankiety ewaluacyjne. Podczas spotkania z Zespołem oceniającym studenci potwierdzili cykliczność przeprowadzania ankiet. Potwierdzili także dążenie Władz Wydziału do współdziałania ze studentami co do weryfikacji treści ujętych w ankiecie, sposobu jej przeprowadzenia oraz zasad przeprowadzania i udostępniania jej wyników. Samorząd studencki jest informowany o zbiorczym wyniku ankiety, ale brakuje mu informacji o wpływie wyników ankiet na ocenę działalności dydaktycznej poszczególnych nauczycieli, jak również na doskonalenie koncepcji kształcenia, programu i planów studiów. Powoduje to, że w opinii studentów ankiety ewaluacyjne, choć uznawane za zasadniczy element systemu wspierania jakości kształcenia, nie są traktowane jako skuteczny instrument wpływu studentów na proces kształcenia. W konsekwencji spora część studentów nie przejawia większego zainteresowania wypełnianiem ankiet i śledzeniem dalszych losów wynikających z ankiet wniosków. Wyniki ankiet oraz hospitacji zajęć dydaktycznych, a także inne informacje personalne dotyczące oceny jakości kształcenia w stosunku do poszczególnych przedmiotów i prowadzących zajęcia nauczycieli pozostaje nadal dostępne jedynie dla Władz Uczelni i Wydziału, co nie wpływa na podmiotowe traktowanie studentów jako interesariuszy wewnętrznych. Brakuje mechanizmów, poprzez które przedstawiciele studentów mogliby sprawdzać, jak wyniki ankiet wpływają na ocenę działalności dydaktycznej poszczególnych nauczycieli oraz decyzje w sprawie ich dalszego zatrudnienia, awansów itp.

Studenci wskazywali na potrzebę szerszego i efektywniejszego udziału interesariuszy zewnętrznych (w tym zwłaszcza przyszłych pracodawców) w funkcjonowaniu systemu wspierania jakości kształcenia w Uczelni i na Wydziale. Stwierdzili także, że ich przedstawiciele nie zostali powołani w skład komisji ds. opracowania misji i strategii rozwoju Wydziału Zamiejscowego w Słupsku.

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia.

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/ biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
Wiedza	+/-	+/-	+/-		-	+/-
umiejętności	+/-	+/-	+/-		-	+/-
kompetencje społeczne	+/-	+/-	+/-		—	+/-

+ - pozwala na pełne osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

+/- - **budzi zastrzeżenia- pozwala na częściowe osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia
 -- **nie pozwala na osiągnięcie** zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego: ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

- 1) W Uczelni funkcjonuje od 2011 r. uczelniany system zapewniania jakości kształcenia. Elementy tego systemu funkcjonują również w odniesieniu do ocenianego kierunku na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku. Sprowadzają się one przede wszystkim do cyklicznie przeprowadzanych ankiet ewaluacyjnych, a także nielicznych hospitacji zajęć dydaktycznych. W opinii studentów wyniki ankiet, a także hospitacji zajęć nie mają bezpośredniego wpływu na podnoszenie jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Inne elementy systemu nie są widoczne w odniesieniu do ocenianego kierunku.
- 2) Nie widać zwłaszcza wpływu interesariuszy zewnętrznych (w tym przyszłych pracodawców absolwentów kierunku) na podnoszenie jakości kształcenia na studiach administracyjnych.

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	Niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku			X		
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			X		
3	program studiów			X		
4	zasoby kadrowe			X		
5	infrastruktura dydaktyczna				X	
6	prorowadzenie badań naukowych ²					
7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się			X		
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

9. Podsumowanie

Koncepcja kształcenia i jakość procesu kształcenia na kierunku „administracja” prowadzonym na Wydziale Zamiejscowym Gdańskiej Szkoły Wyższej wymaga pilnych

² Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.

działań naprawczych, dotyczących koncepcji kształcenia, zestawu efektów kształcenia oraz treści programowych realizowanych na tym kierunku. W obecnym stanie Wydziału Zamiejscowego oraz przy malejącym naborze na studia administracyjne konieczne jest wszechstronne rozważenie przyszłości kierunku i szans jego absolwentów na regionalnym rynku pracy. Konieczne jest zharmonizowanie przyjętych rozwiązań programowych i efektów kształcenia ze stanem zasobów kadrowych, w tym zwłaszcza zasobów kadrowych z dorobkiem w dyscyplinie "Prawo" oraz we wskazanych dyscyplinach z obszaru nauk humanistycznych. Pilnych działań wymaga infrastruktura dydaktyczna Wydziału Zamiejscowego, w tym zdecydowane zwiększenie zasobów bibliotecznych na potrzeby studentów administracji.

Odnosząc się do najważniejszych pozytywnych i negatywnych wyników wizytacji należy podnieść następujące kwestie:

A. Ocenę koncepcji kształcenia oraz jakości procesu kształcenia na kierunku „administracja” utrudnia uchybienie po stronie Uczelni, która jako obszar kształcenia oraz dziedziny i dyscypliny nauki, do których odnoszą się efekty kształcenia w raporcie samooceny wskazała obszary nauk społecznych i nauk humanistycznych oraz dziedziny: nauk prawnych, ekonomicznych i humanistycznych. Zatem przyporządkowanie kierunku studiów do obszaru/obszarów kształcenia określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych (Dz. U. Nr 179, poz.1065) nastąpiło wadliwie. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2011 r. Nr 243, poz. 1445 ze zm.), jednostka organizacyjna uczelni może prowadzić studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) określiła nazwę kierunku studiów adekwatną do efektów kształcenia, poziom i profil kształcenia oraz formę studiów;
- 2) wskazała związek kierunku studiów ze strategią rozwoju, w tym misją uczelni;
- 3) przyporządkowała kierunek studiów do obszaru lub obszarów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz wskazała dziedziny nauki lub sztuki i dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia dla danego kierunku studiów.

Jak wynika z przywołanego przepisu mającego charakter *iuris cogentis*, wskazanie zarówno obszaru kształcenia, jak też dziedzin nauki i dyscyplin naukowych ma charakter obligatoryjny. Dla ocenianego kierunku nie wskazano dyscyplin naukowych w dziedzinie nauk humanistycznych w ogóle, przez co doszło do naruszenia dyspozycji powołanego przepisu. Uchybienie to utrudnia również ocenę koncepcji kształcenia w kontekście jej powiązania z misją Uczelni i strategią jednostki, gdyż nie sposób z całą pewnością stwierdzić, na jakich dyscyplinach nauki Uczelnia opiera koncepcję kształcenia (dziedzina nauk humanistycznych obejmuje aż 13 dyscyplin); można to uczynić jedynie pośrednio, poprzez analizę efektów kształcenia i treści kart przedmiotów.

Biorąc pod uwagę w/w założenia leżące u podstaw strategii jednostki należy stwierdzić, iż koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku tylko w niewielkim zakresie nawiązuje do tych założeń. Realizowana od roku akad. 2012/2013 na kierunku „administracja” koncepcja kształcenia *de facto* jest nadal oparta na obowiązujących do 2011 r. Standardach kształcenia dla kierunku „administracja”, dostosowanych jedynie pod względem formalnym do wymogów Krajowych Ram Kwalifikacji. Innymi słowy, koncepcja i program kształcenia na ocenianym kierunku pochodzą z wcześniejszego okresu, kiedy to kształceniu na studiach administracyjnych nadano wyraźnie

prawniczy charakter. Można to łatwo stwierdzić po analizie efektów kształcenia i treści programowych, które nadal – w przeważającej części – wyraźnie nawiązują do standardów kształcenia, wykazując przewagę klasycznych treści nawiązujących do prawa i nauk o administracji (należących do dziedziny nauk prawnych). Powoduje to jaskrawą dysharmonię z formalnym przyporządkowaniem kierunku studiów do obszaru kształcenia lub obszarów kształcenia oraz dziedzin nauki (zob. wyżej), wśród których mocno zaakcentowano obecność nauk humanistycznych. Tymczasem w efektach, planach i programach studiów wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne z obszaru nauk humanistycznych powołane są w stopniu na tyle niewielkim, że na pewno nie uzasadnia on przyporządkowania kierunku do obszaru nauk humanistycznych. Przekłada się to na ocenę zasobów kadrowych Wydziału, gdyż osoby o dorobku jednoznacznie nawiązującym do obszaru nauk humanistycznych zmuszone są prowadzenia zajęć o treściach właściwych dla nauk społecznych. Tymczasem ich potencjał mógłby być z powodzeniem wykorzystany, o ile efekty kształcenia nawiązałyby w wyraźny sposób zarówno do określonych dyscyplin nauk humanistycznych (dla przypomnienia: Uczelnia nie wskazała, do których dyscyplin z dziedziny nauk humanistycznych), jak również do powołanych wyżej założeń strategii Wydziału. Prosta modyfikacja, polegająca na wzbogaceniu oferty dydaktycznej o specjalność nawiązującą do obszaru kultury, ochrony dziedzictwa narodowego, czy turystyki (np. „Administracja kultury i sztuki”) pozwoliłaby logicznie uzupełnić ofertę kształcenia o odpowiednie efekty, zajęcia i treści.

Koncepcja kształcenia w ramach ocenianego kierunku studiów nawiązuje do misji Uczelni i w niewielkim stopniu nawiązuje do strategii Wydziału. Koncepcja i program kształcenia na ocenianym kierunku pochodzą z wcześniejszego okresu, kiedy to kształceniu na studiach administracyjnych nadano wyraźnie prawniczy charakter. Powoduje to niezgodność rzeczywistych treści kształcenia z misją i strategią Uczelni, a także z formalnym przyporządkowaniem kierunku studiów do obszarów nauk społecznych i nauk humanistycznych oraz wskazanych dziedzin nauki, wśród których mocno zaakcentowano obecność dziedziny nauk humanistycznych. Podczas wizytacji Władze Uczelni nie przedstawiły Zespołowi oceniającemu dokumentacji potwierdzającej przyjęcie strategii oraz misji Uczelni i Wydziału Zamiejscowego przez Senat Gdańskiej Szkoły Wyższej. Nie przedstawiono też dokumentacji, która świadczyłaby o formalnym przyporządkowaniu kierunku „administracja” do wskazanych wyżej obszarów kształcenia (poza informacjami w tej kwestii zawartymi w Raporcie samooceny).

- B. W efektach, planach i programach studiów administracyjnych wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne z obszaru nauk humanistycznych powołane są w stopniu na tyle niewielkim, że w obecnym kształcie programowym studiów administracyjnych nie jest w pełni uzasadnione przyporządkowanie kierunku do obszaru nauk humanistycznych. Oferta kształcenia proponowana w ramach kierunku „administracja” jest oparta na obowiązujących do niedawna Standardach kształcenia dla kierunku „administracja” i ma wyraźny charakter prawniczy, odwołujący się do dyscyplin „nauki o administracji” i „prawo”. Założone dla ocenianego kierunku efekty kształcenia są zasadniczo zgodne z wymogami KRK, jednakże zachodzi rozbieżność pomiędzy deklarowanymi efektami kształcenia w obszarze nauk humanistycznych a rzeczywistymi treściami programowymi realizowanymi w ramach kierunku. Treści te nawiązują w zdecydowanej większości do dyscyplin „Prawo” i „Nauki o administracji”, a w małym stopniu także do dyscyplin umieszczonych w dziedzinie nauk ekonomicznych i w dziedzinie nauk społecznych. Efekty kształcenia przyjęte dla ocenianego kierunku zostały sformułowane bardzo ogólnie, ale w sposób zrozumiały dla studentów. W kartach przedmiotowych zostały określone wystarczające sposoby i metody sprawdzania stopnia opanowania efektów przedmiotowych i odpowiadających im efektów kierunkowych.

C. W Uczelni funkcjonują częściowo ustandaryzowane wymagania i rozwiązania w zakresie weryfikacji efektów kształcenia. Dotyczą one zwłaszcza schematu treści określanych w kartach przedmiotowych co do zasad zaliczania przedmiotu, zasad weryfikacji efektów kształcenia osiąganych w trakcie praktyk oraz zasad dyplomowania. Szczegółowe rozwiązania dotyczące sposobów i metod weryfikacji częściowych i końcowych efektów kształcenia w ramach poszczególnych przedmiotów zostały pozostawione nauczycielom prowadzącym zajęcia.

4) W opisie koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku studiów istnieje rozbieżność pomiędzy deklaracją umieszczenia kierunku (włącznie z efektami kształcenia i treściami programowymi) w dwóch obszarach (w obszarze nauk społecznych oraz w obszarze nauk humanistycznych) a rzeczywistym kształtem efektów kształcenia oraz treściami programowymi, realizującymi łącznie prawniczo zorientowaną koncepcję kształcenia na kierunku „administracja”, uzupełnioną jedynie o pewne treści z dziedziny nauk ekonomicznych i z dziedziny nauk społecznych. W sytuacji braku treści programowych z obszaru nauk humanistycznych oraz fasadowego jedynie przypisania pewnej liczby efektów do obszaru nauk humanistycznych można uznać, że realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie celów i efektów umieszczonych jednoznacznie w obszarze nauk społecznych. Uznanie, że założone efekty kształcenia, treści programowe, formy zajęć i stosowane metody dydaktyczne tworzą spójną całość, jest możliwe jedynie przy założeniu, że zasadnicze znaczenie w realizowanej koncepcji kształcenia mają efekty kształcenia i treści programowe powiązane z dyscyplinami „Prawo” i „Nauki o administracji”, zaś dopełniającą rolę mają efekty i treści programowe powiązane z wybranymi dyscyplinami dziedziny nauk ekonomicznych oraz dziedziny nauk społecznych.

D. Liczba nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na studiach administracyjnych (29) oraz struktura ich kwalifikacji (połowa nauczycieli ma tytuły zawodowe, stopnie naukowe i dorobek naukowy w dziedzinach innych niż dziedzina nauk prawnych kluczowa dla realizowanej koncepcji kształcenia) nie sprzyja osiągnięciu założonych celów i efektów kształcenia na ocenianym kierunku. Należy jednak podkreślić, że liczba nauczycieli samodzielnych (3) i nauczycieli ze stopniem naukowym doktora (9) zaliczonych do minimum kadrowego spełnia wymogi prawne składu minimum kadrowego dla studiów pierwszego stopnia. Spośród osób zgłoszonych do minimum kadrowego jedynie jeden samodzielny nauczyciel akademicki z tytułem profesora nauk humanistycznych (w zakresie historii) i bez dorobku w dyscyplinach odpowiednich do założonych efektów kształcenia - nie został zaliczony do minimum kadrowego.

Dorobek naukowy kadry, zwłaszcza tworzącej minimum kadrowe, jest jedynie częściowo adekwatny wobec realizowanego programu kształcenia i założonych efektów kształcenia. Pociąga to za sobą trudności we właściwej obsadzie zajęć, zwłaszcza w odniesieniu do przedmiotów zawierających treści z dyscypliny „Prawo”. Trudno jest natomiast ocenić kwalifikacje dydaktyczne kadry prowadzącej zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku z uwagi na to, że nawet nauczyciele nie posiadający stopni naukowych i dorobku odpowiedniego do założonych efektów kształcenia dysponowali kilkuletnim doświadczeniem dydaktycznym w prowadzeniu zajęć o prawniczych treściach programowych, zaś w toku hospitacji stwierdzono, że poziom merytoryczny tych zajęć oraz ich odbiór przez studentów zasługują generalnie na pozytywną ocenę.

W obecnej sytuacji Uczelni trudno jest stwierdzić, że Władze Uczelni i Wydziału prowadzą politykę kadrową zapewniającą rozwój naukowy i dydaktyczny, w tym wymianę z uczelniami w kraju i za granicą. Należy jednak zauważyć i docenić wysiłki Władz Uczelni polegające na tworzeniu możliwości publikowania prac naukowych, finansowaniu uczestnictwa w konferencjach krajowych oraz wspieraniu wysiłków o pozyskiwanie zewnętrznych grantów przez młodych nauczycieli akademickich.

E. Baza dydaktyczna Wydziału Zamiejscowego w Słupsku obejmuje trzykondygnacyjny budynek o kubaturze ok. 20.000 m³. Budynek ten został udostępniony Wydziałowi na zasadzie „porozumienia o współpracy dydaktycznej”; nie jest on oddany do wyłącznej dyspozycji Wydziału.

Sytuacja taka z pewnością nie pomaga w budowie odpowiedniego wizerunku Wydziału i Uczelni, zmniejsza prestiż kierunku, uniemożliwia poszerzenie formuły kierunku o studia stacjonarne. Biblioteka Wydziału wymaga pilnego przeniesienia do innych, przestronniejszych pomieszczeń, wzmocnienia pod względem środków finansowych przeznaczanych na prenumeratę czasopism i nowe pozycje książkowe, zaopatrzenia w stanowisko do pracy z programem prawniczym. Baza instytucji, w których prowadzone są zajęcia praktyczne oraz prawidłowość doboru miejsc odbywania praktyk nie budzi zastrzeżeń. Infrastruktura dydaktyczna przystosowana jest do potrzeb studentów niepełnosprawnych tylko w minimalnym stopniu.

W świetle powyższych zastrzeżeń należy uznać, że baza dydaktyczna Wydziału jedynie częściowo zapewnia możliwość realizacji założonych celów dydaktycznych i efektów kształcenia.

F. Zasady rekrutacji umożliwiają pozyskanie kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności niezbędne do uzyskania w procesie kształcenia zakładanych efektów kształcenia, natomiast nie dają podstawy do wyselekcjonowania kandydatów posiadających optymalne predyspozycje do studiowania na kierunku. Przyjęte dla ocenianego kierunku zasady rekrutacji nie zawierają regulacji dyskryminujących określone grupy kandydatów. Wątpliwość budzi powierzenie ustalania górnej i odstępstwa od wyznaczonej dolnej wysokości rekrutacji kandydatów organowi jednoosobowemu – kanclerzowi Uczelni. Ze względu na związek liczby kandydatów z potencjałem dydaktycznym kierunku, kompetencja taka powinna należeć do organów kolegialnych wydziału prowadzącego kierunek lub Senatu Uczelni, w którym są reprezentowani z głosem stanowczym jego przedstawiciele.

System oceny osiągnięć studentów zawiera standardowe rozwiązania i zapewnia obiektywizm formułowanych ocen.

W obecnej sytuacji Uczelni należy stwierdzić brak mobilności studentów zarówno w skali kraju, jak też w odniesieniu do kontaktów z zagranicznymi uczelniami. Studenci nie są zainteresowani wyjazdami zagranicznymi, zaś Władze Uczelni i Wydziału dopiero rozważają odpowiednie rozwiązania zmierzające do nawiązania trwałych więzów z uczelniami krajowymi i zagranicznymi prowadzącymi studia administracyjne, a także do motywowania własnych studentów do semestralnych lub dłuższych wyjazdów dokrajowych i zagranicznych uczelni.

Przyjęte w Uczelni i na Wydziale rozwiązania w zakresie pomocy naukowej, dydaktycznej i materialnej sprzyjają rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów.

G. W Uczelni funkcjonuje od 2011 r. uczelniany system zapewniania jakości kształcenia. Rozwiązania tego systemu funkcjonują również w odniesieniu do ocenianego kierunku na Wydziale Zamiejscowym w Słupsku. Zauważalne rezultaty funkcjonowania tych rozwiązań są widoczne przede wszystkim w odniesieniu do cyklicznie przeprowadzanych ankiet ewaluacyjnych. W opinii studentów wyniki ankiet, a także hospitacji zajęć nie mają bezpośredniego wpływu na podnoszenie jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Inne elementy systemu nie są widoczne w odniesieniu do ocenianego kierunku. Trudno już dziś stwierdzić wpływ interesariuszy zewnętrznych (w tym przyszłych pracodawców absolwentów kierunku) na podnoszenie jakości kształcenia na studiach administracyjnych. Istnieje już co prawda Rada Interesariuszy, jednakże brak jest dotąd rezultatów funkcjonowania tej Rady i jej wpływu na jakość kształcenia na ocenianym kierunku.

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej (po rozważeniu odpowiedzi Władz Uczelni na raport Zespołu oceniającego)

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	Niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku			X		
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			X		
3	program studiów			X		
4	zasoby kadrowe			X		
5	infrastruktura dydaktyczna		X			
6	prowadzenie badań naukowych ³					
7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

³ Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.